

ШАЛЬЦОВ К. А. ДИНАР
ЗА

1854 II 1862

РМ 120

XII A 12

ФАСР I 72 / 1854.1

738

**БИБЛИОТЕКА
МАТИЦЕ СРПСКЕ**

P^{III}120

Р III 120
211 А 84

ШАЛЬИВЫЙ
КАЛЕНДАРЪ

ЗА ГОДИНУ 1854.

написао и издао

СВЕТОЗАРЪ СТОЯДИНОВИТЬ

а д в о к а т њ .

БИБЛИОТЕКА
МАТИЦЕ СРПСКЕ

Печатано по други путъ.

У НОВОМЪ САДУ.

Кнъигопечатня Др. Дан. Медаковића 1854.

12

МАШИНЫ

КАТЕГОРИИ

31 ГОДИН 1834

ИЗДАНО И ПРОДАНО

СВЕТОВАТЕЛЬСТВО

В ДВОРЦЕ

БИБЛИОТЕКА

МАТИНЕ OPTICHE

Издано по указу

У ПЕЧАТНИКА

Книгопечатня в Д. М. Москва 1834

КАЛЕНДАРСКО ПРОРОЧАН- СТВО

О ГОДИНЫ 1854.

Пасхаліа.

Ове е године:

„Кругъ сунца:“ округао.

„Кругъ месеца:“ како кадъ: ко рогъ, ко постна митровачка кифла, а кадкадъ ће му читава четвртъ у главы као некимъ србскимъ стихотворцыма фалити.

„Пасхално слово:“ У Србиі: дебело еръ (Ъ), а по другимъ краевыма на изборъ изъ целе Азбуке.

„Месоѣђе:“ Ономъ ко меса има, траяће целе године, а ко не узима, неће њ њ никадъ ни имати.

„Златно число:“ Сто иляда дувата.

„Недельно слово:“ Пи и еди и люби и весели се и — и — и — читай, шальивый календаръ.

П л а н е т а.

Ове ће године владати планета „Н о в а ц њ“ своіомъ великомъ милости: „Богъ трговачкій, срце свію данашњи младоженя, наука, воспитанѣ, лепота и вредноћа свію удадбеница, животъ свію Цынцара, душа и напредакъ сваке землѣ, снага, духъ и юнаштво свакогъ народа, коло, кое цео светъ окреће и т. д.“

Ова планета виђаће се најчешће у Руси и Енглеской, а најређе у Грчкој и Турској; у о-вой последньої земљи виђаће се само до никле ова планета, па се онда надъ нѣомъ никадъ вы-ше у Европы неће дати видити. Ова планета виђаће се и у Земуну, аль не на небу; у срем-скимъ Карловцыма и у фонду гимназіалномъ но-восадекомъ не ће се никадъ дати чисто видити ова планета.

Помрчине.

Ове године быће само една главна и то вр-ло густа помрчина, а та ће бити у правител-ственной касы турскогъ царства; почеће съ првимъ Януаромъ, па ће онда све већа и већа бивати, и тако ће читаве године трајати.

Маньи иуческій помрчина биваће у цепу многій мужева, и ове ће се помрчине најчешће догађати у фашинке, кадъ су баловы, и у лето

кадъ се шеће по променадама и у илице иде. Тако исто биваће маньи ал чешкій помрчина у цепу многий србскій списателя, кодъ неки ће и целе године цепна помрчина траяти.

Врло честы помрчина биваће ове године у главы гдикой србскій списателя, особыто „ети- хотвораца и новелиста.“

Да ће и ове године као и лане у многа трговачка чекмецета густа помрчина ући, ніе вредно ни споминяти, ербо ће тога быти доста.

Она густа помрчина, коя іоштъ одъ 1851. године у главы Старчевићевой трае, и ове ће године еднако траяти, само се незна докле ће.

Малы и краткій помрчиница: одъ шаке по очима, одъ колбе по главы, а кашто одъ бокала, лонаца и купе, быће у Карловцыма, Сентомашу и Новоме Саду доволно, и ніе ій вредно ни споминяти.

Ове године быће само една „помрчина месеца,“ и та ће быти у турскомъ царству.

Знацы Времена.

— Кадъ видишъ много людій са амрелима, а іоштъ кише нема, знакъ е, да е тай данъ не ће ни быти.

— Кадъ видишъ калфе, гди се на каруцама возаю, и у каваны иль крчмы картаюсе, би-

ліаре и у чаше куцаю, знакъ е, да ће имъ прин-
цыпали скоримъ банкротирати.

— Кадъ видишъ у кое девојке много кур-
махера, знакъ е, да не ће скоро мужа стећи.

— Кадъ видишъ варошку господу у самымъ
белымъ панталонама, надай се за цело киши и
плюску.

— Кадъ видишъ кога болестника, гди не
радо зове доктора, знакъ е, да е радъ іошъ да
живи.

— Кадъ у којој нашој вароши видишъ
фенѣре, ал' ій до осамъ саты у вече не пале,
знакъ е, да ће одъ поноћи быти месечине.

— Кадъ видишъ кога, гди се шешира, и о
напредку народнѣмъ, поштению, правды и истины
много говори, знакъ е да одъ свію овы добро-
дѣтели у ердцу нема ни едне, и да ће првый
одустати, кадъ дође до рада.

— Кадъ купишъ жены шеширъ и свилену
альину, имаћешъ лепо време, кадъ се нећешъ да
упишешъ, за балове и театре, зло и гадно вре-
ме, надай се онда за цело киши, севаню и гр-
млявины. Кадъ обећашъ жены, да ћешъ е на
пролеће у илице водити, надай се красномъ
лету.

Януаръ.

П. 1. Данасъ се не радо примию честитаня одъ они людій, кои долазе съ контомъ да честитаю.

С. 2. Данасъ е у Београду велика скупштина поради виданя новога театра. Сви еднимъ гласомъ заключаю, да се што пре свршуе театеръ. Прилога изъ добре волъ на виданъ театра нало е „четиръ гроша и петъ пара.“

Н. 3. Придика у црквы Софи у Цариграду о тексту: „съ коіомъ сте меромъ мерили, съ томъ ће се истомъ и вама одмерити.“

П. 4. По Земуну се шапће, да ће цыцары и Грцы Земунскіи у Карловцыма велике школе са своимъ новцыма видати.

В. 5. У подунавске кнежевине смеду безъ допуштена и плаћаня армиціе улазати: не сакъ, ветаръ, сунце, све звезде, и сва руска войска.

С. 6. Многи Новосађаны чекаю, да се око поноћи небо разтвори, да доста новаца ишту, ербо имъ е заемъ већъ за вратъ усео.

Ч. 7. Крчмары сипаю у свако буре богоявленску воду котловыма.

Р. 8. Грчко кралѣвство нуди Европу, да му, ако се зарати съ Турцыма, у заемъ новаца изъ добре волъ да. Ротшилдъ, два сръбска списателя, два сръбска свештеника изъ Срема, два сръбска учителя изъ Бара-

- нѣ, и два професора велике гимназіе Карловачке даю изъ добре волѣ свакій по десетъ миліона фор. ср.
- С. 9. А Грцы и Цинцары земунски даю опетъ 36 крайцара шайна, и у своѣ писму овако починю: „неваляо е свакъ онай христіянинъ, кой за име Христово и свою последню крайцару не издае.“
- Н. 10. Заключеніе свію конзисторіума сербскій, да одъ садъ у своѣ пресуде не межу речи: „за благо судихомъ.“
- П. 11. Телеграфскій гласъ изъ Београда: сръбјанско правителство одкупило е одъ београдскій Турака кулу „Небойшу“ за свою потребу.
- В. 12. Данасъ е у Новоме Саду скупштина свію по данашнѣмъ кусу цивилизираты трговаца изъ Срема, Бачке и Баната.
- С. 12. Заключеніе прво: свакій цивилизиратый трговаць треба баръ сваке године еданъ путь да банкротира.
- Ч. 14. Заключеніе друго: Треба да пуши цыгаре, што комадъ кошта 10 кр. ср.
- П. 15. Заключеніе треће: свакій цивилизиратый трговаць треба свакій данъ уредно да иде у кавану, и да се ту цело после подне карта, биліяри, пуши и каве піе, па онда свако вече у каваны вечера, и ту поредъ чаше вина до нико доба ноћи о политицы, о управляню ове ил' оне власти, и о вла-

даню ове ил' оне персоне и т. д. разгова-
ра и дишпута.

С. 16. Заключение четврто: жене и деца сва-
когъ цивилизиратогъ трговца ни еданъ
балъ, ни еданъ театеръ, никакво явно ве-
селъ да не пропусте; жена треба свакиъ
данъ да се на каруцама сѣино обучена из-
воза, и своко лето у илице иде.

Н. 17. Реформирати чивути у земуну и Бео-
граду укидаю обрезање. Само то јошть
кодъ дуката задржаваю.

П. 18. У Шатринцыма се уређуе друштво едно
на акцие, да веђъ едаредъ тимъ путемъ,
кадъ друкчие не може никако да буде,
станъ ербскогъ свештенства побольша.

В. 19. Данасъ прима у Пешти Новосадска де-
путація рачуне матичине чисте као суза,
и преко нѣи квитира,

С. 20. Иригъ и Рума улазе у брой прави ци-
визираты варошій, за то, што нѣини тр-
говци веђъ увелике банкротираю.

Ч. 21. Депутаціе трговачке долазе изъ многій
околни вароши, и честитаю Румлянима
и Ирижанима тай нѣовъ скокъ у данаш-
ной цивилизаци, „Претиславъ“ ий прима
и дочекуе у име банкротираты румскій
и ирижки трговаца.

П. 22. Госпе бечкеречке уређую друштво, да
се веђъ едаредъ томъ великомъ луксузу,
кои многе фамилије до штапа доведе, на

на ч путъ стане. Особито ќе на девојке пазити, да се не уче лукеузу.

С. 23. Примеру отомъ врлы бечкеречкиня слѣ-
дую: „Панчевкинѣ, Земункинѣ, Иришкинѣ и
Вршачкинѣ. Само „Новосадкинѣ, Сомборки-
нѣ „карловкинѣ и Румянке,“ неће о томе
ни да чуо.

Н. 24. По целой готово Европи и Ази уче се
само по рускимъ нотама играти.

П. 25. Дачасъ ќе неколико Курловчана око ни-
ко доба ноћи съ разбиенимъ главама и из-
гребенимъ образима кући доћи.

В. 26. Неколико бачки свештеника траже да у
квантуму „скромности свештеничке“ купе
алъ само да не скупо, ербо су у буни яко
пострадали.

С. 27. У Цариграду су се сви забунили и са
страотомъ изгледаю и очекую прву помр-
чину месеца.

Ч. 28. Неколико советника у Србији ишту одъ
правителства, да имъ се плата годишня
повиси, ербо е у данашњимъ чуднимъ об-
стоятельствима добаръ советъ у Србији вр-
ло скупъ.

П. 29. Шабчани су у погодби съ Новосађаныма
за нѣовъ шутъ, да съ нѣиме баре око
Шабца насипаю. Погодба се брзо свршуе,
еръ Новосађаны свой шутъ башъ ни за-
што не требаю.

С. 30. Кошуть поздравля изъ Америке по ед-
номъ Армеррайзендеру Маѣарску.

Н. 31. Велико неспоразумленъ измеѣу Шашин-
чана и Румляна поради шверцованы и кра-
дены стварій. Малоремеѣани и Малора-
динчани интервенираю.

С. 3. Београдскій војвода Никола Павловић
писану къ војводи Румунскому Александру
Караѣвичу.

Р. 4. Телераѣвичъ писану къ војводи
Румунскому Александру Караѣвичу.

Н. 5. Телераѣвичъ писану къ војводи
Румунскому Александру Караѣвичу.

С. 6. Страннага војводи Милоша
писану къ војводи Румунскому Александру
Караѣвичу.

Н. 7. Неважно Новоградско-београдско
савиство писану къ војводи Румунскому
Александру Караѣвичу.

Н. 8. Београдскій војвода Никола Павловић
писану къ војводи Румунскому Александру
Караѣвичу.

Фебруарь.

- Н. 1. Данасъ ће бити у Новоме Саду балъ у користь пострадавшій банкротираты трговаца; ови сами најсяние обучени часте на балу, и банке вряю.
- В. 2. Одъ скупльны на овоме балу новаца даће се едномъ Новосадскомъ трговцу највећа милостиня, зато, што е кукаваць до садъ већь трипутъ банкротирао.
- С. 3. Београдске новине являю, да е у Београду „рентъ“ здраво поскупіо, ербо се садъ тамо здраво троши. Земунцы машу главомъ.
- Ч. 4. Телеграфскій гласъ изъ Париза: овде е садъ свакомъ дуго време, па свакій тражи киріе.
- П. 5. Господинъ Давидъ М. Р . . . . издае у Земуну она слова, коя не бы требао дае у Карловцыма 1848 год. говоріо.
- С. 6. Страшанъ мразъ. Многимъ се новинарыма смрзао мозакъ, па немаю данасъ у своимъ новинама „уводены чланова“.
- Н. 7. Неколико Новосађана уређую „друштво бадаваціо-безпосличко,“ да не иду башъ сасвимъ безъ реда и закона. Свое седнице држаће то друштво у каваны кодъ „зеленогъ венца.“
- П. 8. Београдскій театеръ сасвимъ е готовъ.

- В. 9. Данаєть е у Гргетегу скупштина свію
настоятеля манастырскій изъ целогъ ау-
стрискогъ царства, гди Србы живе.
- С. 10. Заключение прво: да быт ербско кнѣ-
жество као што треба веѣь едаредъ у
напредакъ пошло, еднымъ гласомъ заклю-
чую сви настоятели, да се изъ доодка
манастырскій еданъ фондъ заведе, изъ
когъ ѣе се добре ербске кнѣиге штампати,
за мале новце продавати, ѣа гди ѣузтреба
и покланяти. Богъ да прости!
- Ч. 11. Заключение друго: да се изъ доодка ма-
настырскій севаке године по неколико ерб-
скій младиѣа, кои добру главу вимаю, и
добро се владаю, а сыромаси су, у шко-
ле даю. Богъ да прости!
- П. 12. Разлазъ свію настоятеля са гргетешке
скупштине. Сви на растанку у име на-
рода грле се и любе, и еданъ другомъ
заветую да ѣе у корысть свога народа и
последню манастырску крайцару издати.
- С. 13. Опеть у Новоме Саду петъ трговаца
банкротираю.
- Н. 14. Опеть Румляни меняю учитель.
- П. 15. Телеграфскій гласъ изъ Атине: грчка
кральица затруднила е съ мушкимъ чедомъ.
- В. 16. На овай радостанъ гласъ ревене се бе-
оградски и земунски Грцы и цынцары, и
покланяю школескомъ фонду у Београду:
„осамнаестъ грошиѣа шайна.“

- С. 17.** Данасъ е пошло изъ Париза едно театрално друштво у Београдъ, да тамо у новомъ театру прву игру дае.
- Ч. 18.** Телеграфскій гласъ изъ Новога Сада: данасъ е на ватреной лађи дошла изъ Пеште у Нови Садъ „Матица србска“ Крчмары іой се найвише радују; све ће крчме до вече быти осветљене.
- П. 19.** Данасъ иду првый путь ватрена кола изъ Ирига у Руму. На ньима е машиниста „Голоигра“, а директоръ „Букало.“
- С. 20.** Еданъ новосадскій младићъ дошавши по-сломя у Бечкерекъ одма преко добоша давна знањъ, да е 10,000 фор. ср. изгубіо, и да ће ономъ, коиму новце нађе и донесе, 1000 фор. ср. поклонити. Одма другій данъ просио е неколко богаты девојка у Бечкереку.
- Н. 21.** Неколико Сентандрейкиня раде су се удати, и о Бурђеву дну венчати. Има коя 3. коя 5. 6. и 7. процеса за доносъ.
- П. 22.** Скупштина турски везира, паша и улема у Лондону. Сви еднимъ гласомъ заключую, да се съ войскомъ са свію страна у Русію улази. Кошуть и Мазини примаю врховно заповедничство надъ целомъ войскомъ, кояће у Русію улазити.
- В. 23.** Управитель дольноземскогъ банкротирания у Новоме Саду дае у своіой кући явне прелекціе, како се може на найбільи и на

найбржій начинъ еданъ путь, два путь и три путь узастопце банкротирати. Са свію страна слегли се трговцы, да ту науку уче; найвыше іѣ има изъ: „Београда, Руме, Ирига и Н. Сада.“

С. 24. Међу Србе уедаредъ одъ некудъ іошъ десетъ сасвимъ новы до садъ никадъ не виђены правописа изкрело е. Прво свое подворенъ учинили су ученоме друштву у Београду.

Ч. 25. Еданъ мађарскій немешъ саня, да е вармедска рештаурація. Скочи одъ радости, и онако бунованъ поити вармедской кући. У путу сукоби се съ еднимъ жандаромъ, и онда текъ дође к себи, покуњи носъ, и кући натрагъ врати се.

П. 26. Данасъ се у Нов. Саду едно големо чудо догодило. Еданъ крчмаръ източивши едно буре вина стане изъ нѣга изтресати талогъ, съ коимъ заедно изиђе на полъ и една рыбаца.

С. 27. О томъ ѣе нечувеномъ чуду учено друштво у Београду пуна два месеца дана дишпутати се т. е. како да се изъ частица винскій изроди рыбаца. Ова е рыбаца оправлѣна у Музеумъ београдскій, крчмаръ тай постао е чланъ ученога друштва у Београду, и већъ е диплому добио.

Н. 28. Србскій естествоиспитатель г. Р. обилази Карловачку дворску и свію Фрушкогорскій

Манастира и библиотеке. Нађе ту преко
500 фела новы Инсекта, поукова, моляца,
црвй и буба. Сви немачки Ентомологи ра-
дуо се томъ добитку.

С. 24. Мору Среде уедарба одг некуде још
декарт савезне нове до савр шикте не-
врени привоњиса издрго е. Прво свое
поворену уиниши су уавном арушву у
Београду.

Р. 22. Еванг маргаретин немишт савн да е вад-
меден ренивалацин. Скори одг вадомн.
и ошико бунонант пошти вакмедской кури.
у нуту сундон се се еднимг жавадомн.
и онда тект доде и еон, покуниш ногр,
кури ватрале врати се.

И. 26. Даванг се у Нов. Саду едно големо рудо
дотомно. Еданг крамарг ватомниш едно
буре шна стане лет шра ватростн га-
лотг, се комит заедно маре на ногр и ед-
на ридина.

С. 27. О томг не негувонит уду уавно аду-
летво у Београду нана два месца дана
ушинушати се т. е. како да се вад ра-
стане ванисни народи ридина. Ова е ра-
биди онравља у Мавоуиг београдски.
краниг там посто е рванг уавно адуш-
та у Београду, и вад е динилоу додо.

И. 28. Србски вестнописате т. Р. одваан
Народнаку дворску в саво Фрашколобски

М а р т њ .

- П. 1. Телеграфскій гласъ изъ Париза: Французи су изгубили волю на царство. Земунцы машу главомъ, па свое сандуке чешке обилазе.
- В. 2. Опетъ у Руми четири трговца банкротираю.
- С. 3. У београдскомъ театру представя се едно французко конзервативно парче. Страшно плъсканъ одъ стране Паризлія београдскій; пуца театаръ и нія се.
- Ч. 4. Яки немиры међу женскимъ поломъ у Н. Саду, што се већъ едаредъ не зыда театаръ.
- П. 5. У Земуну се штампаю десетъ различиты кнѣига, кое су данашњи наши монаси списали, и кое се трошкомъ свию нашій манастира штампаю. Богъ да прости!
- С. 6. Телеграфскій гласъ изъ Србіе: Господаръ Таса диже свое ордіе, и иде с' њима на Турке.
- Н. 7. Опетъ Србы добили доста списателя, и то све саме оригиналисте.
- П. 8. Неколико Суботичана уговараю са Сомборцыма зарад' сомборскога блата за ђубренъ свои песковиты земаля, ал' мало обеђаваю, погодба се не сврши, остае све по старомъ.
- В. 9. То исто и Ирижани с' Румнянима уговараю, да с' румскимъ на гласу блатомъ свое мршаве землѣ ђубре; надежда е, да ће се погодба свршити.

- С. 10. Еданъ до грла задуженъ младићъ изъ Земуна моли све свое кредиторе у Дневнику, да се стрпе докъ му отацъ не умре, па ће и онда све поштено измирити.
- Ч. 11. За Доситеевъ монументъ већъ е у Београду неколико гроша скупљно.
- П. 12. Данасъ е у Новоме Саду скупштина многић госпођа србскій изъ своју поглавити места, и ту се поради мужева ови предлози чине :
- С. 13. Новосадкинъ предлажу ово нитанъ: шта треба чинити са опымъ мужевыма, кои око нико доба ноћи ил' у зору кући дођу?
- Н. 14. Карловкинъ предлажу опетъ ово нитанъ: Оће ли се мужевыма свако јутро читати јутренъ, ил' само у известна времена н. п. кадъ су баловы, концерты, домаћа веселя, кадъ су летнъ шетнъ? и т. д.
- П. 15. Румњанке предлажу: да се безъ разлике мужевыма на свашто одговара, и да нѣна последня остане.
- В. 16. На последку Сомборкинъ предлажу, да се што пре одреде правила, по којима ће се мужевы подъ папучу довести, и подъ нѣомъ еднако остати.
- С. 17. Еданъ конзервативацъ у еднимъ мађарскимъ новинама доказуе математично, да ће се старо вармеђашко време у Мађарској за цело опетъ повратити.

- Ч. 18. На овај радостанъ гласъ даю немешѣ бунѣвачки у Бачкой и племениташи у Хрватской велику часть, и чине велико веселѣ.
- П. 19. У Земуну се штампа една кнѣига у коіой се ово питанѣ разчланява: имаю ли данашњи банкротирати трговцы „грижу савести.“
- С. 20. Опетъ Румняны меняю учитель.
- Н. 21. Телеграфскій гласъ изъ Лондона: Кошутъ и Мазини яше узпоредѣ по сокацыма лондонскимъ. Еданъ у добошѣ удара, а другій дува у трумбету, и на свакомъ ѣошку вичу: „живиле републике европске!“ Деца за нѣима трче и вичу.
- П. 22. Учено друштво у Београду враѣа натрагъ едномъ списателю нѣгову кнѣигу у рукопису, кою е друштву штампаня ради поднео, ербо у нѣой нема ништа написано о србскомъ езыку; а друштво само граматике, речнике и т. д. прима и издае.
- В. 23. Мрачанъ данъ. Силни гавранови и орловы вѣю се надъ Цариградомъ и око нѣга.
- С. 24. Телеграфскій гласъ изъ Париза: Царъ французскій полази на путъ, и иде у Русію, да се тамо одъ велике главоболѣ лечи.
- Ч. 25. По Земуну се шапѣе да се у Србїи „кула гургусовачка“ здраво оправля и разшируе.
- П. 26. Богати Цинцары, Грцы, и Чивуты у Земуну, Н. Саду, Пешты и у Бечу даю правительству на поклонѣ 100 милїона фор

- ср. да ове новце на користь отачаства употреби. Богъ да прости!
- С. 27. Якій землѣтресъ, кои Зету одъ Турске одвалюе, и Црной гори прилюблюе.
- Н. 28. Ривичани издаю награде за списиванѣ честиты кнѣига, и преваѣанѣ стары класикера. Надмеѣу се башъ са Београѣанима, Панчевцыма, Бечкеречанима и Румняныма.
- П. 29. У дворской библиотецы у Карловцыма даю мольцы велику часть. Позываю све изъ околине мольце и остальї гадъ. Ела су особита: „дела Раиѣева, Бранковиѣева, Мушицкова и т. д.
- В. 30. У целой Србїи проглашено е станѣ обсадно. Све су новине, кое изилаве у Србїи, забранѣне, осимъ београдскїй, кое смеду и далѣ изилазити.
- С. 31. Лудвикъ Наполеонъ Бонапарте царъ Францускїй тражи за себе еданѣ простравъ квартирѣ у Петрограду.

А п р и л њ .

- Ч. 1. Данасъ се многе жене своимъ мужевима заклиню, да су имъ верне и изкрене. Мужевы верую и плачу одъ милине. Априли! ли! ли! ли!
- П. 2. У београдскомъ театру представља се парче: „Излазакъ првогъ човека и прве жене изъ рая.“ Многи су чиновници, докъ е то представленъ трајало, непрестано плакали и едали.
- С. 3. Турцы калдрмишу све оне путове, по којима ће се војска њина съ Дунава враћати. Нико незна зашто. Земунцы опетъ машу главомъ.
- Н. 4. Едно Индіјанско колено у горњој Америци изабрало е Кошута за председника свое републике. Онъ е одма на дивјаке навалио, да уче мађарски, и као што се тврдо нада, за три године помађариће целу горњу Америку.
- П. 5. Данасъ ће се упокоити баба Анушка Изекуцова тетка, што е родила Мелхиседека. Житіе њно штампана се у Световиду, и то у стиховыма.
- В. 6. Нешто смрди у Београду, и ту се неки за носъ ватаю.
- С. 7. Силно у Сентомашу излуцаны и кржавы глава, а све одъ чисте любви и милошће братске.

- Ч. 8. Поговара се, да ће Цынцары и Грцы Земунски едно погорело село у Бачкой о своме трошку оправити.
- П. 9. У Сомбору, Суботици и Новоме Саду, на сва три места уедаредъ се друштва умерености уређую. И печатъ свой већъ има то друштво; на нѣму е изрезана славина са олбомъ, око кои се венацъ одъ грожђа обвіо.
- С. 10. Буђановчаны и Пирошаны заключую и преко новина являю, да ће одъ садъ сваке године у корысть књижества србскогъ по 100 фр. ср. давати.
- Н. 11. Примеру овомъ слѣдую: Београђаны, Карловчаны, Панчевцы, Ирижаны и Румляни, и то исто еднимъ гласомъ заключую.
- П. 12. Опетъ два банкрота у Новоме Саду.
- В. 13. Земунцы упрли очи на Београдъ; има тамо нешто.
- С. 14. И риктикъ, данасъ е велика слава у Београду. Дае се благодареніе, па онда слава и часть у славу „дебелога ера.“ Онај се на рукама носи, комъ е найпре та блажена мысао у главу дошла, да се не пуштаю у Србію књи́ге безъ дебелога ера штампане. Z. Ы. њ. У. Ѧ. V. коло играю. Јота преко Саве гледи, што се ради, па само репомъ маше.
- Ч. 15. Вуковарски крчмары являю преко новина, да ће богато даривати оногъ, кои имъ

згодне цевы изъ Дунава у подруме изуме,
да се съ водомъ толико не муче.

П. 16. Попъ Т . . . придикуе у Новоме Саду о
тексту: „Єдна добро печена гуска и єдна
чаша добра вина великій є божій даракъ.“

С. 17. Данасъ же се еданъ цынцаръ обесити, за
то, што є сніо, да є бегунцыма изъ Тур-
ске силну милостыню деліо.

Н. 18. Ради се оштро о реформы свію србскій
Богословія. Шовско, Сибачко, и обрежко
свештенство гради законе, и шалъ свое
приметбе у смотреню реформе свію Бо-
гословія.

П. 19. У Апатину се оштро ради о калдрмиса-
ню пута до Сомбора. Сомборцы предлогъ
тай здраво подупиру.

В. 20. Суботичаны и Бечейцы чую то и заклю-
чую, да и они свое вароши калдрмишу. Беч-
керечаны, Карловчаны и Румляны поносе
се са своіомъ калдрмомъ.

С. 21. „Друштво безпосличко“ у Новоме Саду
умножено є са 200 чланова.

Ч. 22. Опетъ у Румы три банкрота.

П. 23. Данасъ се по сокацыма новосадскимъ но-
си литія. Госпе новосадске са балкана гле-
де крозь штехере, како парада пролази.

С. 24. Данасъ же еданъ странъ крозь Карловце
проѣи. Сви Карловчаны и Карловкинѣ из-
маляю главе крозь прозоре и питаю: ко є?
богатъ? тражи л' девојку?

- Н. 25.** Заключение неколико србскій обштина, да се одъ наибольи србскій кнѣига сваке године неколицына купуе и школской деды, коя се добро уче и владаю, на испиту покланя.
- П. 26.** Еданъ господинъ у Срему нуди се у добру службу, али подъ тымъ уговоромъ, да му се одма и све за ту службу нужно знанъ, вештина, и память, и мозакъ даде. Престает на сваку службу, коя 2000 фор. ср. годишнѣ плате вуче.
- В. 27.** Данасъ се неће у Земуну о политицы разговарати.
- С. 28.** Данасъ ће изићи у Београду неколико србскій кнѣига, и бы ће на нѣи страота ягме у Београду; ту су ти помаганя, ту награде одъ стране србскій богатоша и великаша, ту посвете, незнашъ разлога. Богъ да прости!
- Ч. 29.** Здраво се поговара, да су сви Архиереи, и сви настоятели србскій Манастыра заключили, да све оне новце, кои имъ преко разхода претеку, на зиданъ Семинариума у Карловцыма употребе. Богъ да прости!
- П. 30.** Опетъ се другій гласъ разноси, да су се нека богата србска лица тврдо подуватила, у свакомъ нашемъ краю по одну Препарандію за изображенъ сеоскій учителя поидићи, и школе по Дистерберговимъ начелыма наредити. Богъ да прости!

М а й.

- С.** 1. Румски трговцы, кои су у срему на гла-
су збогъ свога единства, друженя и госто-
любія, даю данасъ у полю саянъ маялесъ.
Многи гости изъ целе околинѣ, и сва рум-
ска господа позвата су на часть.
- Н.** 2. Господинъ М. Дави. Р. слави данасъ шес-
ту годину свогъ политичногъ рођеня. Одъ
Земунаца добія на поклонъ одну трумбету,
а одъ Карловчана едно правдо буре.
- П.** 3. Неколико мужева полаве збогъ костоболъ
и т. д. у илице, и опраштаю се са сво-
имъ младымъ женама. Ове плачу и заве-
тую верность. Одма се одъ тешке жалос-
ти за своимъ мужевыма разболеле, и зову
младе докторе, да ѿ лече.
- В.** 4. Турцы продаю чивутыма Палестину, Ен-
глезима Египетъ, Французима Тунисъ и
Триполисъ, Горньоамериканцима даю у за-
логу малу Азію, а одъ Србіянаца ишту
садъ на 25 година напредъ арачь, да съ-
тымъ новцыма съ Русима ратъ воде.
- С.** 5. Опетъ младый петакъ. Ко шта жели, о
томъ нека вража, да му буде. Србски спи-
сатели, кадъ веѣъ другчіе никако не иде,
треба да вражаю да имъ кнѣиге болъ про-
лазе, и то овако: Найпре нека напишу и-
мена свію Срба, кои треба да купую кнѣи-
ге, а поредъ имена свію нашій богатоша

обашка опетъ нека напишу онолико кнѣига, колико треба свакій да купи. Онда списакъ тай треба найпре да пронесу трыпутъ око цркве, па га у вече подъ ястукъ метну, и на нѣму преноће. Тако ће имъ за цело онолико кнѣига, колико су наменили, проћи.

Ч. 6. У београдскомъ театеру дае се една французка комедія. Страшно плѣсканѣ на французске вицове у србскомъ езыку и србскомъ публикуму; оће да се сруши театеръ.

П. 7. Неколико банкрота новосадски шалю свое жене у илице.

С. 8. Опетъ се неки важни гласовы разносе по Земуну. Нико незна шта е. Цынцары машу главомъ, па свое сандуке чешће обилазе.

Н. 9. Опетъ Србы добили 365 стихотвораца.

П. 10. Неколико банкрота еремски држе садъ на пустары свое целепе.

В. 11. Седница Матице србске у Новоме Саду. Опетъ одъ свію наши богатоша богати прилозы стигли.

С. 12. Еданъ мађарскій немешъ одъ тешке жалости за старимъ немешкимъ животомъ наедаредъ добія ударъ, и мртавъ на землю пада.

Ч. 13. То исто снађе и едну немешкиню.

П. 14. Енглези шалю у помоѣ Турцыма 2 капетана и 10 матроза на едной ватреной

- лађи са два трифунташа топа. Турцы изванъ себе одъ радости.
- С. 15. Еданъ чланъ ученогъ друштва у Београду явля преко бооградскій новина, да ће ове године београдскій рацы у напредакъ ићи.
- Н. 16. Благородство польско, мађарско, талијанско, немачко и влашко сели се у „надбрѣжѣ добре надежде.“
- П. 17. У стомаку едногъ новосадскогъ младића появила се ватра. С' водомъ ніе се могла никако угасити, а с' по акова вина одма се угасила.
- В. 18. Турско правителство узима одъ русскогъ допуштенъ (урлаубъ) на 6 неделя, и одлази у австриске илице, да ту старый гадъ са себе спере.
- С. 19. Данасъ е едно велико лице изъ Београда отишло у мехадиске илице.
- Ч. 20. Наши Архіереи позиваю све наше богатоше, да подижу србско књижество.
- П. 21. Данасъ е у румској грчкој црквы пало у тасъ петъ грошића шайна. Дакле ће се моћи све црквене потребе измирити.
- С. 22. Данасъ е еданъ Цынцаръ изъ Земуна скочио у Дунавъ, да се удави, за то, што е саняо, да е одну чашу разбіо.
- Н. 23. Еданъ га човекъ опази, гди се дави, дође до нѣга на чуну, и викне: „дай руку.“

„Я немогу никомъ ништа дати,“ одговори Цынцаръ, и тако се удави.

П. 24. Заключеніе ученога друштва у Београду, да се Омер-паши благодарно писмо пошлѣ, што е на Црну гору ударао, и ню тако са Европомъ упознао.

В. 25. У кнъизы бытія Старчевићевы главы првой чита се: „И Богъ створи Хрвата изъ едне грудве землѣ“ и т. д. И Господъ рече: „Неће быти добро да Хрватъ самъ буде,“ и онда створи изъ нѣговогъ ребра прву Хрваткиню.

С. 26. Опеть футошкомъ кнезу глава бучи.

Ч. 27. Опеть Румляны меняю учителѣ.

П. 28. Два Ирижанина дошавши кући изъ Београда описую у Световиду ербску варошъ Београдъ, како е у смотреню приватны башты, паркова, променада и т. д. уређенъ.

С. 29. И у слѣдъ тога шалю Новосађаны неколико свои вешты баштована, да имъ планове одъ најлепшій муэтра донесу, да и они тако раде, кадъ баре изеуше.

Н. 30. Нова нека куга яко напредуе у Мађарской. Одъ шесторо, кое се поболе, умире увекъ седморо.

П. 31. Телегр. гласъ изъ Турске: Гесподаръ Та-са чини чудо са своіомъ войскомъ.

Ю и і ѱ.

- В. 1. Данасъ сутра пашѣ здраво на цены говедіе месо, ербо ѣ се изъ Турске многа марва претерати.
- С. 2. Телеграфскій гласъ изъ Париза: у Французкой страшна буна.
- Ч. 3. Данасъ е пао у Земуну еданъ човекъ у несвестъ. Кадъ су му альине преметали, нађу му у цепу неколико броева „београдскій новина.“ Морао му се дакле мозакъ завртити.
- П. 4. Данасъ ѣ яка помрчина быти. Страшна олуя, яка туча, тресъ по свой турской земљи.
- С. 5. Еданъ трговаць у Митровицы губи яко на свиняма. Изъ очаянн купуе све србске граматике, да тугу е читанѣмъ разтера.
- Н. 6. Турцы са своимъ вођомъ Омер-пашомъ освоише Русію, и покланяю е Поляцыма.
- П. 7. Данасъ е главна скупштина црквене общтине у Румы, да се веђъ едаредъ нова тако звана грчка црква доврши.
- В. 8. Заключение прво: Будући да у касы црквеной нема новаца, а прилозы изъ добре волѣ изостаю, за то е една желя свію чланова црквене общтине, да се сви србски молеры и влатары преко новина позову, да у Руму у одређено време дођу, и цркву на молбу измалаю и позлате.

С. 9. **Заключеніе друго:** Будући да се црквене књиге другчіе никако немогу набавити, за то да се преко новина све православне цркве, у којима се служба на славенскомъ езыку свршуе, одвећъ учтиво замоле, ако кою излишну црквену књигу имаю, да в поменутой црквы на поклонъ пошлю.

Ч. 10. **Заключеніе треће:** Будући да поменута црква нема на тороню звона, а црква безъ звона као анђелскій гласова бити не може, за то црквени чланови задржаваю право, чимъ прве две потребе измире, православне Христіјане замолити, да имъ и ову последню црквену потребу измире.

П. 11. Данасъ ће се у Србији една невидима помрчина сунца видити.

С. 12. И ове се године заветую Новосађани, да ће одма баре сушити и шумице садити.

Н. 13. Свадба Омер-пашина съ едномъ Цынцаркомъ изъ Служа. Редке врлине ове Цынцарке познао е Омер-паша, кадъ се у Служу, воююћи на Црну гору дуже него што се надао, морао бавити.

П. 14. Неколико србскій списателя даю своя дела Матицы србской у Новоме Саду на прегледанъ штампаня и награде ради. Ова ий прегледа, и налази, да ће за умотаванъ путера, сира, сланине, кобасица и т. д. како треба бити.

- В. 15. Телеграфскій гласъ изъ Београда у Бечъ:
Господинъ Н. Н. слаѣй е одъ меда.
- С. 16. Телеграфскій гласъ изъ Беча у Београдъ:
Кадъ се лисица найвеѣма улагуе, онда се
е найвеѣма страши.
- Ч. 17. Опетъ румскій трговцы чине велико ве-
селѣ и часте многе госте изъ околине.
- П. 18. Попъ Т . . . придикуе о тексту: Чувай-
те се лажны пророка, што вамъ долазе
као яганьци, а унутры су прождрльиви
вуцы. Неки агитаторы одъ 1848 године
протестираю и ишту удовлетворенѣ.
- С. 19. По Земуну се шапѣ да ѣе се сви босан-
скій и ерцеговеки Турцы у Србию преселити.
- Н. 20. Новосадскимъ и карловачкимъ Грцима и
пилярицама нестало е артие за умотаванѣ
путера, сира, сланине, кобасица и т. д. За
то даю молбу на управительство дворске
библиотеке у Карловцыма, да имъ се ода-
тле кнѣиге за овай посао на центу продаду.
- П. 21. И добіяю овако рѣшеніе: Будуѣи да су
мольцы и други гадовы кнѣиге тако из-
кварили, да се башъ ни зашто употребиги
не могу, за то имъ се молба и желя из-
пунити не може.
- В. 22. Христіяны у Турској даю понизну молбу
Турцыма, у којой іѣ лепо моле, да изъ Е-
вропе безъ свога яда изилазе. Молба починѣ
овако: „Бдаредъ мора свашта престати.“

- С. 23. Нашли се у Иригу неки папиры, кои се пришке академіе тичу. Друштво учено у Београду купуе за многе новце те папире. И зато одказуе новчану помоћь едномъ честитомъ писателю, кои се штамнаня ради свое квьиге на друштво обратио.
- Ч. 24. Данасъ се неће у Новомъ Саду о вину, пиялькама, и бравурама пияничкіма разговарати.
- П. 25. Неколико србскій писателя дигнути су у чинъ благородства.
- С. 26. Опетъ у Руми два банкрота.
- Н. 27. Данасъ се докторъ Н. заветуе, да се неће женити. И ніе докторски посао светъ множити.
- П. 28. Београдкинъ уређую друштво противу беленя и румененя. Белый плайвазе и кармине одсадъ ће те текъ да патите !
- В. 29. Бацы у Пирошу ишту да имъ се учитель измене.
- С. 30. Београдске новине являю, да е овай часъ дошао изъ Цариграда татаринъ, и донео гласъ, да су Турци на Босфору наместили љуприю, и да су ій на то Енглезы наговорили.

Ю л и й.

- Ч. 1.** Данасъ ће неколико чиновника, све сами стари вармеџаши, службе оставити, ербо се нису научили е' дана на данъ радити, а притомъ не могу по своіой вољи, као што су се навикли, свашта чинити.
- П. 2.** Приятельима помрчине препоручуе се сутрашня помрчина сунца.
- С. 3.** Седница Матице србске у Новоме Саду. Опетъ одъ свію нашій богатоша богати новчани прилози стигли.
- Н. 4.** Ривичаны дижу споменикъ Доситею, Малорадинчаны Караџорџу, а Шатринчаны Мушицкомъ. Мустре узимаю изъ Београда.
- П. 5.** Опетъ еданъ немешъ маџарскій саня, да е едногъ поштеногъ човека, за то, што му ніе капу скинуо, на мртво име изтукао, и да су га за то други немеша частили и и у небо дизали. Кадъ се тргне иза сна, поплаши се, да неће Жандары по нѣга доћи.
- В. 6.** Србскій пловацъ по воздуху Н. Н. путуюћи последній путъ по воздуху нађе меџу „Вестомъ и Цереромъ“ неколико кула у воздуху, кое су 1848. године Маџари съ Поляцыма саградили были.
- С. 7.** Онъ ту узима за себе еданъ летній кварталъ, а еданъ зимній за Паризліе београдске.

- Ч. 8. По томъ се спушта у Београдъ предъ театеръ, у комъ се башъ онда представляло: „виданъ вавилонскогъ тороня.“
- П. 9. Опетъ когди у нашимъ краевима 35 трговаца банкротирало. Многи честити трговци машу главомъ.
- С. 10. Знатанъ данъ. Одкрыо се еданъ женіаланъ Вла.
- Н. 11. Предика у румской црквы о „десетъ проваженыхъ а.“
- П. 12. Енглезы предлагају турскомъ Султану, да се у Лондонъ склони, докъ не види, шта ће с Турскомъ и с Цариградомъ быти.
- В. 13. Французы на то предлаганъ Енглеско протестираю, и саветую Султана, да иде у право у Паризъ, ербо ће се тамо много болъ него у Лондону забавляти.
- С. 14. Прайзы опетъ навалили, да га воде у Берлинъ, ербо нигди не ће больи кнедлы, као што ће у Прайзкой, гутати.
- Ч. 15. Капиталь Матице ербске у Новоме Саду нарастіо е одъ прилога нашій богатоша на 20,000 фор. ср.
- П. 16. Бывшій еданъ министеръ Срблянскій отворіо е у Бечу едну крчму. Садъ ћемо видити, да ли се болъ у вину и ракии иль у политицы разумева.
- С. 17. Дунавъ яко долази. Новосађаны у страу, да ій не потопа вода, и насапе на вратъ на носъ оправляю.

Н. 18. Данасъ се две госпе митровачке у црквы на службы свађаю и псую.

П. 19. Телеграфскій гласъ изъ Париза: Свака три сата нова и нова форма владаня у Француской. Шустеры, чизмары, берберы, шнайдеры, надничары, сви по мало господаре. Какавъ ће быти край овомъ сіясету іошъ се незна.

В. 20. Разнео се гласъ, да су Енглезки чиновници добили заповестъ одъ свога правителства, да носе црно за осамъ дана, и то за то, што е некакавъ рђавъ гласъ изъ Цариграда за Турке дошао.

С. 21. Густа магла покрыла землю. Неко изъ тога у Дневнику пророкуе, да ће се у Новоме Саду већъ едaredь театаръ выдати.

Ч. 22. У Парабуђу отвара се хирургична и бабична школа трузъ Београду.

П. 23. Нова грчка флота иде да блокира Енглезку, да іой тако врати жао за срамоту.

С. 24. Бачке коньокрадице заветую се, да выше неће коня красти, за то дођу у Сремъ, да се са своимъ ортацыма опросте и излюбятъ, и у повратку отераю изъ Срема едну ергелу кобила.

Н. 25. Учено друштво у Београду враћа натрагъ едномъ списателю нѣгову у рукопису кнѣигу, кою е друштву штампаня ради поднео, ербо ніе с' Ъ. њ. У. Ѧ. V. написана.

П. 26. Данасъ се еданъ надувенъ младиъ на новосадској пјаци распукао,

В. 27. Кралѣвство Сардинско оће да дође Турцима са својомъ флотомъ у помоћъ.

С. 28. Кадъ ал' изиђе то, да Сардинія нема флоте. Турцы су у великој жалости, што имъ се и та помоћъ измакла.

Ч. 29. Мазини е постао председникъ нове талијанске републике у долној Америци.

П. 30. Еданъ мужъ изъ Бав утекао е одъ своје жене, и свудъ унакрестъ тражи се. Знацы по којима се може повнати ови су: Дугачакъ носъ, изгребени образы, кика почупана; врло е благе и трпеће ђуди.

С. 31. Гласъ друштва бачке умерености стиже до Бечея и разпростре се и по Банату. Сви се Бечкеречаны на вратъ на носъ уписују.

АВГУСТЪ.

- Н. 1.** Данасъ се башъ сасвимъ неће ништа до-
годити. Опетъ описаніе о томъ у београд-
скимъ новинама у врло дугачкомъ чланку.
- П. 2.** Да бы се познато единство и друженъ
међу трговачкимъ редомъ у Румы іошъ
већма утврдило, заключую румски трговцы,
да заведу едно читалиште.
- В. 3.** Већъ су и депутаціе у Иригъ и Београдъ
послали, да испитаю, како тамо читалишта
стое, и да њина правила, по којима ће и
своје читалиште уредити, са собомъ донесу.
- С. 4.** Данасъ ће у Митровицы три зле жене
умрети. Да страшне грмљавине што ће да
буде, докъ само до облака и громава до-
спу!
- Ч. 5.** Велика распра међу турскимъ лулама и
цыгарама о првенству у Цариграду. Фран-
цуска са Енглезкомъ, већій део Немачке
са Талијанскомъ држе страну цыгарама.
Видићемо ко ће победу одржати.
- П. 6.** У Земуну велико Преображенъ Сви Цын-
цари у новомъ оделу. Нешто ће да буде.
- С. 7.** Јака препирка у седници ученогъ друштва
у Београду, кое е писмо старіе: Ђ ил' Ђ.
- Н. 8.** Неколико србскій еписателя добијаю одъ
Матице србске у Новоме Саду награду,
само да выше не списую књиге.

- П. 9.** Неки мађарски немешки даю благодарну адресу австрискоме правителству, што њи е, кадъ сами ни су тели, у брой правы людїй увело. Садъ су мирни, учтиви и красни людїй, а пре одъ беса и палила нису ни сами знали, у кои су родъ бо- жїй створеня спадали.
- В. 10.** Омер-паша гради на вратъ на носъ луфт- балоне, да се у њима съ войскомъ тур- скомъ у Црну гору, кадъ у њо сувымъ никако ући не може, спусти.
- С. 11.** Данасъ ће већъ еданъ фебруаръ ва освет- ленъ румске вароши бити готовъ. Одсадъ ће се сваки 10. година по еданъ правити.
- Ч. 12.** Данасъ е изишао у београдскимъ новина- ма еданъ чланакъ, како се може една ко- жа опрати, а да не буде мокра.
- П. 13.** Несрећанъ данъ. Опетъ кое гди у нашимъ краевима 40 банкрота.
- С. 14.** Телеграфскїй гласъ изъ Париза: Францу- зи су за еданъ данъ три начина владаня променули. Одъ ютра па до 8 саты тра- яла е црвена република; одъ 8 па до 3 сата после подне была е социална репу- блика; а одъ 3 сата па до мрака извиканъ е Диктаторъ. Јошъ се незна ко е?
- Н. 15.** Данасъ су у Иригу три веселя. Едно е слава, а друго е вашаръ, а треће е, што се свако мушко детенце до 4 године уда- ра трипутъ кантаромъ, да буде добаръ

шпекулантъ. Цео данъ звона звоне и топовы пуцаю.

П. 16. Попъ Т . . . придикуе у Београду о тексту: Породе аспидинъ, како можешъ добро говорити, кидъ си вао. Неки и неки мрко погледаю, па онда очи обараю и чешкаю се.

В. 17. Данасъ се у новосадскимъ крчмама и каванама нико одъ Новосађана нѣ дао ни видити. Тако неко у Световиду преповеда.

С. 18. Новосађани на то протестираю и кажу, да е то лажъ, оговаранъ, опаданъ кодъ света. Нико прилѣжнѣе и чешѣе у крчме и каване не долази, као што они долазе. Протестацію свою оправили су на све главнѣе гостионице у Европи.

Ч. 19. Свуда тишина. Само се нешто иза Руме чуе. Шверцеры се око деобе потукли.

П. 20. Еданъ човекъ, кои е еданъ и тай истый брой београдскій новина трипутъ прочитао, води се по Европы као велика знаменитость.

С. 21. Сви Цынцари Земунски даю велику часть у славу уобичаеня, сребрнъ и златанъ новацъ као рибу куповати и продавати. Цела часть коштала е 12 грошића шайна.

Н. 22. Господинъ Буро Д. мануо се списиваня кнѣига, па е постао трговацъ; али у свомъ дуђану продае само грубе ствари, ербо се у томе одавно, јошъ докъ е писао, врло добро разумева.

П. 23. У Новомъ Саду разбила се една кутія са стихотворцыма; нѣи 72 падну на калдрму и яко се угруваю.

В. 24. Трговцы се туже на неке рѣаве санове.

С. 25. Изъ београдске препарандіе изишло е 40 ученика, кои ће быти сеоски учители.

Ч. 26. Друга скупштина многій госпоњ са свию краева србскій у Бечкереку.

П. 27. Првый предлогъ: „Наши мужевы немаю башъ ни мало срца ни куражи,“ единымъ гласомъ прима се.

С. 28. Другій предлогъ: „Наши мужеви немаю за насъ доста новаца,“ с великимъ узкликомъ и плѣсканѣмъ прима се.

Н. 29. Трећій предлогъ: „Имаю ли наши мужев и пута, што е нама непристойно поступаю,“ одгаѣа се чакъ на другу скупштин у.

П. 30. Да бы месо поевтивило, заключую Карловчаны, да за две године никаква меса не еду.

В. 31. Опетъ Румляны меняю учитель.

Септемберъ.

Судна 1. Одна повелика община сръбска у Банату заключуе, да се ни едномъ детету не дае ба уда на крштению име, кое е писменима „ву,, и свичио чинъ, сръбо су они людій, чие се име ил' презиме са „ву“ починало, народъ сръб- в оти ескій свагда у найвећу несрећу увальивали.

Ч. 2. Скупштина свію сремскій свештеника у Иригу о томе, имали у данашнѣ време цр- венъ ил' плаветанъ псясь веће првенство, и кои дае свештенику веће одликованъ ? Препирка в жестока, већина е за плаветанъ поясь.

П. 3. Опеть Румняны меняю учитель.

С. 4. Неколько сръбскій списателя званично о- поминю се, да на коекакво пискаранъ не треше папиръ, кои се на користније ствари може употребити. Ако се у овоме престу- пку и другій путь увате, онда ће новча- ну глобу платити.

Н. 5. Учено друштво у Београду явля преко београдски новина, да ће 100 комада ду- ката поклонити ономъ, кои историю сръб- ске азбуке напише.

П. 6. Придика у Новоме Саду како в Христосъ у сватовима на вечеры воду у вино пре- творію. Крчмары изтегли вратове и па- зльиво слушаю.

Итронъ...

В. 7. Данасъ ће се надъ Цариградомъ видети опетъ една репата звезда; быће врло бледа.

С. 8. Телеграфскій гласъ изъ Париза: Француви за 4 дана све начине владаня изменивши већъ више неће никакву владу да трпе надъ собомъ, него се по поляма и шумама разилазе, да живе у станю природномъ као марва. Одъ човечиегъ што е, јошъ само балове и далъ задржаваю.

Ч. 9. Важанъ гласъ разноси се по Земуну, да су Цынцары и Грцы бечки, пештански и земунски фондъ еданъ завели, изъ кога ће се банкротиратымъ трговцыма давати новаца, да се опетъ с трговиномъ подигну. Условија су за такове трговце ова:

П. 10. Прво: Златанъ сатъ и златно прстенъ на рукама ни еданъ не сме носити.

С. 11. Друго: Кадъ иду у Пешту ил' у Бечъ по еспапъ и одгудъ натрагъ кући, ни еданъ выше одъ 5 фор. шайна окромъ подвоза да се не усуди потрошити.

Н. 12. Треће: Изъ каване, крчме и пиваре самимъ да изостану, себе, свое жене и свою децу пристойно само да одеваю, и у балове, театре, илице и променаде редко кадъ одлазе.

П. 13. Неколико новосадскій госпоя улазе данасъ у цркву крозъ мушка врата, и гураю се крозъ люде, да стое кодъ певница. Кажу, да ће скоро и у певницама пойти.

В. 14. У Иригу се уређује трговачка камара изъ кречара, рыба̀ра, сланина̀ра и во̀жара; приступаю у то друштво новосадске и земунске пилярице и бостанџиџе, румски шверцери и карловачке рабаџиџе.

С. 15. Даяна̀сџ преславлюе грчка црква у Румы. Трговицы румски ревенџе се и даю на три места велику часть. Цео данџ звона звоне и топовы груваю.

Ч. 16. Главна скупштина у Новоме Саду поради сушеня бара. У скупштини две партаџ владаю. Ђдна џ тога мнџнџа, да се погоде и дотџраю 10,000 волова, да џве баре око вароши изпџю, и тако џџ изсуше; друга џ опџтъ партаџ тога мнџнџа, да се пренџсе џданџ део Фрушке горе, и да се џ џнџме баре затрпаю. Скупштина се разилази. Опџтъ оста по старомџ.

П. 17. Невџштиномџ џдногџ полицайногџ чиновника долази подџ испџтъ судџйскџџ џданџ човекџ у Прайзкой, за то, што има црвенџ носџ.

С. 18. Скупштина неки сџрбскџџ лица у Карловџцыма сремскимџ.

Н. 19. Заключџнџе прво: Да се библиотџка карловачка одма отвори, и да може свакиџ у свако доба у ню уџџи, и шта усте пргледати.

П. 20. Заключџнџе друго: Да се за учитџлџ бо̀гоеловске намџсте люди, кои џе у свомџ

послу и званію быти постоянни, и тако богослове ревностно учити и изображавати, а да се монасы, кои сасвимъ друго определень имаю, одъ дужностей учителя Богословіе уклоне.

В. 21. Заключение треће: Да ђакони, кои су се сасвимъ за друго званіе спремили, учительи школски далъ не биваю.

С. 22. Заключение четврто: Да се станъ чина свештеничкогъ безъ побольшаня као што е и далъ на неко време остави.

Ч. 23. Време се у Новоме Саду приближуе, да се кирія кућанска плаћа. Неки киріяши крећу се на путъ, и то на дуже време.

П. 24. Телеграфскій гласъ изъ Земуна: Данасъ е овамо дошао на ватреной лађи господ.

М. Д. Р. Кажу, да иде изъ Беча, и да ће сутра прећи у Београдъ, да се тамо с ученымъ друштвомъ о нечемъ важномъ договара.

С. 25. Неки докторы узму у изпитиванъ сръбске београдске новине, осведоче се о њиној чаробной сназы, и препоручую ій као најболыи лекъ за спаванъ.

Н. 26. Одъ банкога друштва умерености стижу похвале достойни гласовы. Одъ чланова њи 8 у Сентомашу попили су за едну ноћ 8 акова вина.

Н. 27. Изъ Русіе подлазили многи кроачи у

Београдъ, да тамо по новомъ кусу крое альине.

В. 28. Неколико Земунаца поболело се, ерѣ о-давно никаквы новостій нема.

С. 29. То се исто и некимъ Бечейцыма догодило.

Ч. 30. Еданъ банкротиратый трговаць изъ Руме тражи едногъ ортака с 20,000 фор. среб. да те новце у какву добру радню уложи. Онъ свакогъ такогъ ортака са своіомъ че-сти, коя му е свагда была милия одъ о-чию, уверава, да му кодъ нѣга не ће ни една крайцара фалити.

О к т о б е р ь.

- П. 1.** Данасъ ѣе вицецраль Египетскій свой четвртый войничкій корпусъ одъ 200,000 пешака и 100,000 коняника, што ѣе Турцима у помоѣ послати, кодъ Каира муштрати. Одъ Енглеза е узаймію флоту, да на ньой свое войнике у Европу превезе.
- С. 2.** Данасъ е библіотека карловачка отворена публикуму на читанъ.
- Н. 3.** Телеграфски гласъ изъ Новога Сада: Куѣа Г. у Новоме Саду четвртый путь банкротира.
- П. 4.** Главна скупштина свію сремскій свештеника поради поправляня свога станя. Сибачко и обрежко свештенство управля съ договоромъ и прави предлоге.
- В. 5.** Неколико ербскій списателя моле Матицу ербску у Новомъ Саду, да имъ годишню плаѣу одреди, да свой векъ у списиваню кнѣига проведу.
- С. 6.** И добиваю овако решеніе: Просители треба іошъ у школу да иду, и да се ту добромъ чему науче, зато нека се на ербске манастире обрате, да добию штипендіумъ и далъ у школу иду, а нека се ману посла, за кои нису іошъ дорасли.
- Ч. 7.** Данасъ е умр'о у Румы еданъ трговацъ одъ 60 година, кои се целогъ свогъ ве-

О ушника по трговачкимъ румскимъ кућама ча-
стіо и веселіо.

И. 8. Известіе: Ко нема времена тражити
невесту, а радъ се до божињны поклада
оженити, валя само да се на неке сомбор-
ске госпе обрати; ту ће найвернія изве-
стія добити о свима удадбеницама Войвод-
ства Србіе и тамишкогъ Баната.

С. 9. Цынцары и Грцы земунскій незнаю, кудъ
ће съ толикимъ новцыма, па вато граде
одну ватрену лађу, коя ће сыромаке пут-
нике одъ Беча па до Цариграда и натрагъ
бадава носити.

Н. 10. Данасъ неке госпе новосадске улазе у
певнице, и ту наизменце пов; мушкарцыма
не даду ни уста отворити, да узъ нѣи пов.

П. 11. Телеграфскій гласъ изъ Цариграда: Сви
Турцы крадомъ утекли изъ Европе у Азію.
Сами пси око Босфора урлаю.

В. 12. Грцы одма су за Турцыма у потеру о-
тишли, да се съ нѣима опросте и лепо
излюбје.

С. 13. Парламентъ енглезкій напѣо е на свое ми-
нистре, што му нису напредъ явили, да
ће Турцы утећи изъ Европе.

Ч. 14. Разносе се гласовы, да србске снаіе у
Банату друштво граде и фондъ подижу за
подпомаганъ србскогъ књижества и кунста,
да су се све найплеменитіе фамиліе на то
уписале.

П. 15. Већъ и новина неколико являю и пишу о томъ; гласъ се тай здраво утврђуе.

С. 16. Бечейски житари у име тога гласа напијо здрављу здрављъ србскій спаја, благосиляю ий, и одъ милыне плачу, па се грле и любе.

Н. 17. Едне новине являю у име неколико ба- довио натскій србскій спаја, да тай гласъ нѣ и- стина, да е то лажъ, измишльотина, ого- лдуи, саранъ и срамотенъ само; они нитъ су одъ кадгодъ таково што чинили, нитъ су саня- тунъ или таково што чинити.

П. 18. Богословіе србске сасвимъ су изъ основа реформирате. Благодарность найвећа свима, у којекој су ово за просвету народню найнужд- вианствѣ заведеніе тако срећно реформирали.

В. 19. Тако исто быће за коиданъ и конзисто- на србске по начелыма справедльivosti, у потребе и духа времена реформирате.

С. 20. Банкротиранъ у нашимъ краевима мало е оуцѣ престало. И заиста е было већъ до тога оупъ и дошлогда поштени люди смели одъ трговаца ни на веру узети еспаха, одъ ни во вѣтра да не банкротираю.

М. 21. Телеграфскій гласъ изъ Беча: Овай е часъ Световидъ шушао у ватрену лађу, и у долази у дольне предъле, да учини подво- ва ужидренъ свимъ своимъ пренумерантыма, кои стонунъ гавчитаю, а неће да плаћаю.

П. 22. Давасъ неће башъ ни една душа быти несрећна.

- С. 23. Маѳарски немеши изясняваю се да е у
нѣиномъ среѳномъ отачаству миръ и редъ
сасвимъ повраѳенъ, па зато да нису више
одъ потребе жандары.
- Н. 24. Данасъ у Новоме Саду неда се ни една
госпоя у цркви видити, спремаюсе за те-
атеръ, кои ће довече быти.
- П. 25. Немцы пію единство и братство; у вече
яка магла.
- В. 26. Ватренъ дишпутъ бечкеречкій девояка о
томъ, дал' е болъ старо ил' ново станъ у
Маѳарской. И за едно и за друго станъ
яка е партая. Старіе девойке за ново су,
а млаѳе за старо станъ.
- С. 27. Србско княжество у Београду обамрло е,
чека се само да проѳе 48 саты, па да му
онда опело праве.
- Ч. 28. Господинъ М. Да. Р. дошао е у Земунъ
изъ Бугарске, и донео гласъ, да су коза-
ци прешли у Азію, да и тамо Турке вияю.
- П. 29. Неколико Сомбораца постаю дописуюѳи
чланови „друштва безпосличногъ“ у Новомъ
Саду.
- С. 30. Єданъ чланъ друштва бачке умерености
саня да е трезанъ. Срдитъ скочи иза сна,
зграби бокалъ, изпіе до капи све вино, па
онда легне, да мирно спава и саня.
- Н. 31. Румляни се заветую, да више неѳе меня-
ти учителъ.(?)

Н о в е м б е р .

- П. 1. Починѣ зима. Многи трговци и многи домаѣини починю осеѣати найпре неку езу, па онда зиму.
- В. 2. Данасъ ѣе еданъ младоженя у Румы петьй путь удовъ остати; аль онъ се теши са ономъ старомъ речи: Кадъ Богъ узимлѣ, узеѣу опеть и я.
- С. 3. Телеграфскій гласъ изъ мале Азіе: Турцы свой животъ у Азіи асигурираю кодъ трстанскогъ друштва.
- Ч. 4. Велико любленѣ и братимленѣ у Карловцыма при великомъ весело, кое се с' крвавимъ главама и изгребенимъ образыма свршуе.
- П. 5. Опеть младый петакъ: опеть ѣе да вражаю бабе, и неке младе госпе да своимъ мужевима рогове метну, особито вуковаркинѣ: ове су године волови были евтини, па и роговы данасъ и опанцы евтини у Вуковару.
- С. 6. Господинѣ М. Да. Р. позватъ е у Цариградъ за министра просвете.
- Н. 7. Онъ ту понуду одбѣя, ербо се веѣъ кодъ београдскогъ театра за играча аингажирао.
- П. 8. Неки важанъ гласъ разноси се меѣу важнымъ людима у Земуну, кои е истина не-

вѣроятанъ, аль и пакъ заслужуе, да му се сасвимъ веруе.

В. 9. Велико неспоразумленъ између Ривичана и Шатринчана, чія ће быти у Цариграду Црква Софія. Буђановчани интервенираю.

С. 10. Учено дружтво у Београду умире у 11-ой години свогъ живота одъ дуге болести на филологіи.

Ч. 11. Данасъ ће се у Европы јошъ по дикой Турчинъ видити.

П. 12. Опетъ неколико Цинцара мисле па и саяню, да су умрли, престраве се одъ погребны трошкова, скоче изъ кревета и обесе се.

С. 13. Данасъ два ербска списателя умиру одъ глади. Силни прилози са свою страна стижу за саянъ погребъ.

Н. 14. Попъ Т. придикуе о тексту: ко много говори, тай мало ради. У Новомъ Саду не бы смео о томе тексту придикувати.

П. 15. Премда е зимнъ доба, зато опетъ у многимъ кућама грми, сева, стои праске и тутняве, киша пада и туча біе.

В. 16. Неки господинъ у Београду данасъ е тако любезанъ, тихъ и благъ, да савъ Београдъ стрепи, да му се неће што невольномъ десити; такій ніе никадъ быо.

С. 17. Ламартинъ враћа се натрагъ у Французку, и чимъ е дошао у скупштину, прво е запитао: А гди су Турцы изъ Европе?

- Ч. 18. У београдскомъ театру представља се шилерово парче: Валенштайнъ. „Бывши Вучићеваца дупкомъ пунъ театаръ.
- П. 19. Смрђу неколико србски писателя текъ ће се одсадъ србско књижество као што треба да развие.
- С. 20. Трагови благородства мађарскогъ іоштъ се по некимъ густимъ шумама у горњој Мађарској налазе.
- Н. 21. Некс госпое новосадске већъ су и у ол-таре ушле, црквеняке изтерале и ту све-штенике послужую.
- П. 22. Яки немири међу девојкама безъ новаца. Нико ій не проси. Бояти се страоте какве.
- В. 23. Скупштина 10·000 мужева изъ целе о-колине у — — н, да се изведе изъ оби-чая говорити: „моя госпоя; — шта вамъ ради ваша госпоя?“ и' т. д. ербо се съ достоинствомъ мужевлѣвимъ не слаже, да е жена мужу госпоя.
- С. 24. Нигди нешта у Новомъ Саду. Праздне кесе. Тефтери се премеђу. силни санови о лутріяма и хаупттреферима, и свакояка шпекулація до новаца дођи.
- Ч. 25. Данасъ е равно осамъ дана, како ново-садски младићи у Срему бекріяю.
- П. 26. Друштво бачке умерености башъ се оти-ма. Неколико почестны чланова срде се, што ніе Богъ оставіо да се и ела пію, и воздухъ, и светлостъ, и санъ и т д.

С. 27. У новосадскомъ театеру престава се парче: „Излазакъ Турака изъ Европе.“ Многи Београђани дошли да виде то представленѣ.

Н. 28. Предъ капіяма београдскимъ велико веселѣ. Грађани, войници, советници, писатели, аптекари, попови, надничари грле се. Земунцы да изкоче изъ коже, незнаду шта е.

П. 29. Данасъ е така цыча у Иригу, да се месо поредъ ватре смрзава.

В. 30. Опетъ ватра у Н. С. Опетъ се капетанъ люти, што му се напредъ не яви, да зна кадъ ће конѣ за шмркове преправити.

Децемберъ.

- С. 1. У одной подунавской кнежевины много людій прилично стари, што башъ ништа не знаду, што су ради добро живити, а ништа не радити, траже се да буду советницы. Секретаръ ий прибележи, то су за нѣга люди.
- Ч. 2. У Румы праве се на вратъ на носъ іошъ три каване, ербо се у ове две, кое постое, публикумъ румскій не може да смести.
- П. 3. Опетъ младый петакъ. Младићи кои у себи ту паметну желю имаю, съ новцыма оженити се, треба да вражаю овако: вала да су се до данасъ еднако трудили, да онолико новаца имаю, колико желе са женомъ имати; онда нека те новце добро увежу, у креветъ чело главе с три струка рена трипутъ бунарскомъ водомъ на младый петакъ изапрана метну и на ньима преноће. За тымъ нека се с места ожене, и за цело ќе имати са женомъ онолико новаца, колико су желили имати с ньомъ.
- С. 4. Козацы дошли изъ ненада у Лондонъ и довели са собомъ неколико Турака, да ий покажу енглескомъ парламенту.
- Н. 5. Многи маѣарски немешы селе се у Азію за Турцыма.

П. 6. Данасъ два румска трговца славе свое крсно име, и секу колачъ. Свакій има преко 50 гостию на ручку, и сваки покланя на цркву грчку 100 фор. ср.

В. 7. Проте еремске заключую, да се србски списатели распачаваня ради свои кнъига на ньи оброте, ербо су они на такомъ месту, да то могу болъ него ико другій учинити.

С. 8. Списатели србски играю одъ радости и режу перо, ербо садъ имаю свое люде, кои ће имъ пренумеранте купити и кнъиге распачавати. Юшъ ако банатске и бачке проте ово заклуче, онда ће србско кнъижество цветати.

Ч. 9. Скупштина младића новосадскій поради важнога питаня, оћели и далъ остати обичай женске у руку любити и нъима „милостива“ говорити, иль неће? еднимъ гласомъ заклучуе се, да и далъ остане, алъ, само на неизвѣстно време.

П. 10. И данасъ ће се у Турској іошъ по гди-кой Турчинъ видити.

С. 11. Неколико Цынцара мисле па и саняю, да су имъ гости силно благо повли и попили, па скоче иза сна и обесе се.

Н. 12. Придика у новосадској црквы о „блудномъ сыну.“

П. 13. Скупштина свію настоятеля манастырскій у Крушедолу, у којој се заклучуе

да се у Опову една економична школа заведе, у којој ће монаси србску младежъ учити економію водити.

В. 14. По томъ да се у едномъ манастиру една мала школа заведе, у којој ће монаси србску сиромашну дечицу учити читати, писати и Богу се молити.

С. 15. По Земуну се шапће, да су Турцы у Азиі републику утврдили и Омер-пашу за председника избрали.

Ч. 16. Господинъ Старчевићъ умро е. Сама природа у Хрватској обукла се у црно, да га за 6 недеља жали.

П. 17. У београдскомъ театеру показиваће се еданъ сасвимъ одрастанъ Турчинъ. Улазакъ е 2 гроша. Чиновници полу плаћаю.

С. 18. Кошутъ се изъ Невіорка навезао на море, да иде у Мађарску. У путу дигне се страшна бура, Кошутъ се попне на едрила, и стане на мађарскомъ езыку тако слово буры говорити, да га е она одъ велике радости и узхићеня загрљила, и о едну стену у мору разбыла.

Н. 19. Неколику србскій списателя іошъ су за свога живота све своє кнѣиге саранили.

П, 20. Бачки лопови шалю протестъ на вр'овну полицајну власть, да су имъ путови одъ жандара врло несигурни и ишту скору помоћъ; друкчіе ће сви одъ глади поскапати, или ће се у села морати повући.

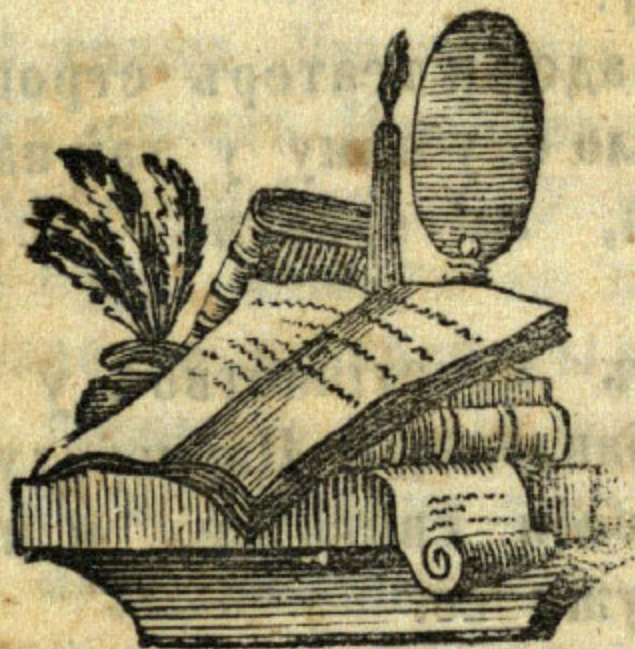
- В. 21. Данасъ су дошла у Новый Садъ една кола натоварена съ новосадскимъ младићи-ма, кои су у Срему 14 дана бекрјали, и кои ништъ о себи незнаду,
- С. 22. Да бы единство и друженъ іошъ болъ међу собомъ утврдили румски трговцы, шалю едно дружтво у Иригъ, да тамо буде до ускршњи поклада, и одъ Ирижана іошъ болъ научи, како се дружевно живи и у братскомъ веселю, кадъ е томе време, животъ проводи.
- Ч. 23. Република горньоамериканска шалъ турской републицы у Азиі 10 воены лађа на поклонъ, и поздравля е као свою милу сестрицу.
- П. 24. Београдскій театаръ стропоштао се. Истина было е у нѣму у тай паръ едно представленъ, ал' сређомъ ніе было у нѣму народа.
- С. 25. Данасъ христјанство у Турской слави свое избавленъ; у Цариграду велика слава; црква Софія свети се, и прва служба у нъой служи се.
- Н. 26. Збогъ яке магле починъ веђъ многа неизпрошена девойка у меланхолію падати.
- П. 27. Србско свештенство за цело мисли и држи, да ће му се станъ нѣгово до годи-не побольшати.
- В. 28. У новинама пуно обеђаваня за идућу

годину: нови дописатели, већи формати,
нове рубрике и т. д. за цело нешто значи.

С. 29. Земунцы се надају, да ће и до године
опетъ свакојкѣй новостѣй быти.

Ч. 30. Данасъ почињу многи као рекао бы не-
ку езу осећати; иде нова година.

П. 31. Шалвивый Календаръ свое најлепше до-
сетке чува за другу годину.

Честитань Новогъ Лета.

(за сваку годину)

Ново лето честитамъ свакоме,
И одъ срца башъ озбиля желимъ:
Свештенику доста венчаница,
А юшъ више славе и знаменя;
Срећна рука коя Србчадъ крсти,
И младенце предъ олтаромъ спреже,
Срећне речи кое иду Богу
За спасенъ рода православна. —
Учителю доста реграциѣ,
Плетевница яя и погача,
Бела смока и руйнога винца;
Свои ђака дочекали ђаке! —
Чиновнику честе дваѣст-пете —
Адвокату масне парничаре —
А лекару масне болестнике. —
Войницима срце Кралъвића,
И десницу Милош-Обилића,
И котоме срећу юшъ юначку. —
Трговцима и фабрикантыма
Добре прође, мало вересіѣ —
Прекушцима и шпекулантыма
Двоѣ трое да изваде новце —
Майсторыма увекъ муштеріѣ,
И продаѣ на свакомъ вашару. —
Земљдѣлцу берићетне кише,
Та ђурђевску, спасовску, дуовску,
И врућине петровске, илинске;

Рана стара нову дочекала!
Ново пиће старо затицало!
Кочіяшу доброћудне конѣ
А орачу срчане волове —
Свинярыма питоме браове,
И крмаче одъ добре пасмене. —
Кованциі богате кошнице,
А вунате пастырыма овце. —
Рибарыма увекъ крупне рыбе,
А ловцыма итлене керове,
И шишане кое невараю. —
Домаћицы срећу у живини,
И музаре кое доста даю —
Домаћину удесне раскрайке,
И у кући слогу, миръ и любовъ. —
Крчмарыма дупкомъ пуне крчме,
И бунаре близу кодъ подрума —
Бокалциі вина ко водице —
Трошадиі новаца ко плеве —
Чанколизи жећи апетита,
Гди пиялька, срећа га донела, —
А дембелу мекане душеке,
Гди пунъ асталъ ту се онъ нашао. —
Цынцарима гвоздене сандуке,
И чега имъ с' дотакнула рука
Створило се у оваянъ новацъ!
Кицошима по моды ношиво,
И кредита кодъ добры шнайдера —
А фрайлама журналска одеда,
И котоме добра провођаня

По балови и по концертыма. —
Младоженъи девойку безъ мане:
Младу, лепу, добру кућаницу,
И котоме доста шпиковану —
А девойцы по вољи женика. —
Путницима срећна путованя,
А пловцыма удесна пловленя, —
Свуда прошли својой кући дошли !
Радиныма честита почетка —
Трудбенику сладка почиваня —
Калуђеру лака самованя. —
Кредитору поштене дужнике,
А дужнику добре кредиторе. —
Посленицы слуге и слушкиняъ,
Потребити и люди невольни
Намерили с' на честита газду —
Господары на верну послугу —
Родители одъ порода свога
Дочекали радость и веселъ,
А сыроти безъ оца и майке
Господъ дао и оца и майку.
Заробльнымъ и сужнымъ у тамы
Засинуло слободе сунашце, —
Патницима за праву истину
Богъ уліо трпленъ до края, —
А болестникъ и свакій немоћанъ
Оздравио ко одъ майке рођенъ. —
Неродкинъ чедомъ затрудниле —
Породилъи олакшао Господъ
Тешке муке порођая свога. —

Ко е до садъ уде среће быо,
И талие у свачемъ р'ѣаве,
Одсада му све за рукомъ пошло,
И срећа му лице окренула,
А кога е ова омилила
Никада га не изневерила.
На новине, књиге, календаре
Ягмили се ко на алву Србы. —
У к'има е срце заиграло
Одъ искрене желъ и радости
За Србинство живити и мрети —
Богъ имъ дао и животъ и здравлѣ,
Намере се нѣине илядиле !! —

Болѣвачка пророчанства.

о години 1854.

Ове године быће доста магле, ветра и олуе (у многимъ французскимъ, талиянскимъ, маѣарскимъ и польскимъ главама), него срећомъ неће быти квара никаква у Европы. У многимъ Карловачкимъ фамиліяма, у свимъ румскимъ друштвама, и између многій пріятеля быће ове године у средъ лета ладноће и зиме, а многа ће се срдца на највећой прежеги у Београду следити.

Ове године быће доста новы касана, кои ће подъ рещъ клати, доста у Београду новы бербера, кои ће место косе главу одсецати, доста новы свештеника, кои ће живе люде саранъивати.

Овогодишнѣ кише быће све мокре, и у подеране чизме и на голу желаву главу не ће башъ нимало валяти.

Ове године многа ће се крвь пролити Крозъ целе фашанъке, особыто предъ покладе ускршнѣ и божићнѣ бы ће великій поколь међу животиняма: волови, свинѣ, гуске, патке, ћурке, кокоши, Турцы и т. д. пливаће по крви.

Кое сырома, тай ће ове године оскудно живити, а кое богатъ, па преко мере тврдуе, тай ће іошъ црнѣ и горе живити. Ко ове године не узидма шта ести, тай ће трпити гладъ,

и томъ ће у сну предъ очи комађе изилазити; кое го, тай ће се тужити на зиму; кое жеданъ, тай ће викати на врућину и на сушу, а Цынцары ће пуцати на злочеста и тешка времена, и бы ће їй доста, кои ће морати збогъ велике у свачемъ недоскудице едну ногавицу одъ чакшира на обадве ноге, а другу опетъ на обадве руке навлачити.

Ко ове године буде рано устаяо, тай ће се и обути пре, а ко пре пушку подпрашио буде, и избаци ће е пре.

Ко ове године посади, тай ће збирати, а ко посее, тай ће жнѣти. Ко прави велике трошкове, а има мале доодке, тай ће посрнути, или сасвимъ пропасти, а ко умерено и скровито узживи, тай ће стећи, врбо има велике доодке.

Ове године быће више дана него кобасица, выше ружна него лепа времена, а у животу свакогъ и оженѣногъ и неоженѣногъ човека быће выше туге, жалости, бриге, плача, неволѣ и злопате, него радости, веселя и добра житка, и често ће у вече плакати, кои се уютру смеяо; а што е найзнаменитіе, ове ће године свака сила быти врло кратка, а неволя ће редомъ ићи.

Ко ове године много почне, тай ће мало свршити; ко преко мере брза, тай ће найдуже радити, а ко брзо пресуђуе, тай ће се доцніе каяти.

Ове године треба се чувати особыто одъ оны людій, кои су 1.) кадри съ езикомъ свашта урадити

(коима е сва паметъ на езыку). 2., кои едно говоре, а друго мисле. 3., кои говоре о онымъ стварима, или се уплећу, или на се примаю оне послове, у коима се разуму као магарацъ у кантару. 4., кои оће у свачемъ, ма и не было, право да одрже, и коима се неможе ништа паметно доказати.

Ове године треба 1., кукољ изъ корена чупати. 2., крпити рупу докъ е маня. 3., што се може данасъ свршити, то за сутра не оставяти. 4., све свое послове самъ собомъ свршивати, и ништа на другогъ не осланяти.

Свакій нека се моли Богу, да га ове године сачува 1., съ рогатымъ се боети, а съ ђелавымъ чупати. 2., лепа ела, велике среће, и да се у старость не подмлади. 3., ортаклука съ онымъ, съ кимъ се мора гологлавъ есапити. 4., одъ жена, које имаю оштре нокте и шилькастъ езыкъ.

Ове године бы ђе у свету свакоякій болештина, али осимъ свию бы ђе найгора и најжешћа „— новчана болестъ —“ : старо младо, богато убого, високо низко, мудро лудо, родолюбиво и неродолюбиво, правдолюбиво и неправдолюбиво, светско и манастирско, одъ најбогатіегъ цара па чакъ до најсыромашніегъ просіяка, све ђе безъ разлике одъ ове тешке болести патити; овой се болести неће лека наћи, ербо што се већма узлечи, то ђе све яча и силнѣя бивати.

Ко ове године новаца узима, моћи ће за
њи свашто купити, само памети и поштения не.

Ове године бы ће зима одъ две струке. О-
номъ домаѣину, кои в цело лето на послу осва-
нуо и омркнуо, и себи зимницу спремио, бы ће
зима слаба и врло кратка; іошъ ако когъ до-
брогъ побратима нађе, съ кимъ ће у друштву
кою чашу вина попити, и съ њиме песме Кра-
љвиѣ Марка извјати, бы ће іошъ блажія и кра-
ѣа; — ономъ пакъ сметењаку, кои в цело лето
пландовао, и ніе себи зимницу спремио, бы ће
зима црна и врло яка; кадъ найманъи снегъ по-
праши, бы ће му страшна меѣава; найкраѣа зи-
ма бы ће му дужа одъ гладне године.

Ове се године валя добро одъ смрти чува-
ти, врбо в нико не ће преживити.

**О створенію овогъ света, и како
в првѣй човекъ са своіомъ
женомъ изъ рая изишао.**

Да в Богъ овай светъ изъ ништа створио,
и да осимъ Бога ніе было ништа, докле Богъ
ніе створио, то веѣъ зна и свако дете у Срему;
да л' то и свакій Бачванинъ зна, о томе се не
може іошъ ништъ известно казати. Ако бы ко
помисліо, како в то, да се може што изъ ништа
створити, тай само нека погледи на неке и неке

люде, кои се на каруцама возаю, кои се богато одеваю, у балове и театре први доспеваю, кои се у каваны непрестано картаю, биліаре и пуше. Свакій види, да ти люди ништа не раде, а свакъ опетъ зна, да нигди ништа немаю, дакле и ти люди то све, што имаю и уживаю, изъ ништа ствараю. Коимъ начиномъ они то ствараю, да л' само са своіомъ речи, као што е Богъ овай светъ створио, ил' другчіе како то чине, о томъ нека говори само онай, кога се то тиче; доста само да е то тако. Неки се опетъ створе у еданпуть богатимъ людима. Айд' ніе нивакво чудо ва оне, кои су у покрету изъ ништа толико благе створили као н. пр. Србіянцы, кои су у войводици бранили Србе одъ Мађара, многи народни комесари и т. д. ил' кои су после покрета па до данасъ банкротирали; ал' знамо, да е то исто и пре покрета бывало н. пр. кодъ многи вармеђаша, кои су крозъ кратко време многе и многе иляде изъ ништа створили.

Богъ ніе тео да овай светъ у еданпуть постане овако лепъ, него мало по мало. И то е врло паметно. Не треба ништа на пречацъ радити, него мало по мало. Не може нико іошъ докъ иде у школу, или чимъ изиђе изъ школе, добре књиге списивати, или друге какве честите умотворине саставляти, као што то многи кодъ насъ чине, него мора чекати, докъ му жутина съ клюна найпре неспадне докъ му се разумъ снаге и зрелине не довати, а найвише докъ из-

куство светско не набави; и кадъ бы свакій кодъ насъ тако радіо, онда небы водене песме, водене кнѣиге, и друге водене умотворине писао. Тако не може нико садъ съ места председникъ какве власти быти, или друго кое велико званіе добити, као што су многи кодъ насъ себи у главу увртили, да су за нѣи само велика званія, него мора мало по мало до велики званія долазити. Тако нетреба се ни женити на пречаць, него мало по мало обилазити, и у девоячка врата и чекмецета куцати, као што то и данасъ многи наши младићи паметно и мудро чипе. Тако нѣи ни добро кадъ се ко напречаць обогати, па ма коимъ му драго начиномъ то было, врѣ таково богатство као што е брзо дошло тако исто брзо и одлази и т. д.

Садъ да видимо, како е Богъ овај светъ мало по мало створио. Као што каже Библија, Богъ е првый данъ рекао да постане видело, и видело постаде. Онда Богъ одвои видело одъ таме, и тако постане прва коѣ и првый данъ. — Другій данъ створи Богъ сводъ, кои е око землѣ, и одвои воду изнадъ свода одъ воде изподъ свода, и сводъ назове небо. — Трећій данъ одвои Богъ на земљи воду одъ сува и учини те изъ землѣ изниче трава и билѣ и дрвета съ родовима. — Четвртый данъ створи Богъ видела на небу, што показую земљи знаке и времена и дане и године, а особито велико видело што управля даномъ и мало видело што управля

ноѣи, заедно са звездама. — Петый данъ створи Богъ велике рибе, и све што у воды живи, и свакояке птице. — Садъ е іошъ само човека требало створити. Као што смо до садъ видели, пре човека створени су: магарцы, коньи, волови, овновы, курияцы, гуске, ѣурке, свраке и т д. па зато нѣ никакво чудо, што овака створеня съ човекомъ кадкадъ владаю. Богъ е, као што смо видели, све што е досадъ речено, самъ собомъ створио, али кадъ е дошло до ствараня човека, нѣ га тео самъ да створи, ербо е напредъ знао, да ће човекъ бити таково створенѣ, кое ће му више пута доста посла задавати, па зато зовне свое анѣле и рекне: „Дай да начинимо човека, кои ће бити у облику као и ми, и бити господаръ надъ рыбама у мору и надъ свима птицама и надъ зверинѣмъ и надъ свомъ земљомъ.“ А то е зато учиніо, да после анѣлы, кадъ човекъ нѣ као што треба изпао, кривицу еданъ на другогъ бацаю.

Богъ е са анѣлыма створио човека изъ землѣ. Онъ га нѣ тео створити изъ неба, изъ пламена, изъ воде, изъ воздуха, него башъ изъ землѣ. А зашто га е башъ изъ землѣ створио? Зато, да буде добротворанъ као земля, ал' да не диже одма вику, чимъ какво добро учини, као што кокошка кадъ снесе яе то чини, него да чини добро, па да га нико и незна, као што земля толике свое богате дарове излива безъ праске, да е нико и неосети, кадъ какво добро учини:

да буде благодаранъ као земля, која за едно вр-
но, што се у ню метне, десетъ пута толико съ
благодарности враћа; да буде покоранъ као зе-
мля, која се ни ономъ, што іої утробу нѣну пре-
врће и трза, никадъ не противи; да прашта, и
да своима злотворыма добро чини као земля, која
и оне, што іої прси нѣне пробадаю, съ бунары-
ма и изворыма милостиво награђуе; да буде тр-
пећъ као земля, која све, што се съ нѣомъ чини,
ћутећи подноси; да буде смиранъ као земля, која
се свагда еднымъ и тымъ истымъ оделомъ скро-
мно заодева и т. д. Богъ е одма у почетку, чимъ
е човека изъ землѣ створио, съ тыме показао,
да ће сви люди быти еднаки, и да неможе има-
ти еданъ племенитію крвь и месо, него што
другій има, па зато да неможе ни быти на зе-
мљи онакій немеша, као што іѣ е пре покрета
у Мађарской было. Богъ е човека изъ землѣ
створио, зато, да зна, и да единако држи у глави,
да е земля, па зато да не диже выше себе носъ,
кадъ кою илядицу скуцка, ил' се какве власти
дочепа. И тако кадъ е человекъ быо изъ землѣ
начинѣнъ, онда анђели узму одъ ведрине небесне
те му оживе очи, а съ пламеномъ одъ ватре не-
бесне задану га, те тако оживи, и постане ство-
ренъ по обличію божію, постане краль! Влада-
оць и господаръ надъ рыбама у мору и надъ
свима птыцама и надъ зверинѣмъ и надъ свомъ
земльомъ.

Дакле е првый човекъ быо господаръ све-
га, што е до нѣга было створено. Али треба
знати, да човекъ іошъ онда нѣ имао жене, а то
нѣ никаква вештина, господарити онде, гди не-
ма жене.

Ал' е првый човекъ быо самъ саморанъ на
свету у своме роду. За то му буде дуго време,
и све што е око нѣга было, чинило е, да му е
страота дуго време было. Човекъ обично изъ
дугогъ времена ил' се пропие, ил' прокарта, ил'
пропуши, ил' проспава, ил' друкчѣ како проне-
валяли. Кадъ е првый човекъ на светъ изишао,
онда нѣ было каване, да ту у пушеню и кар-
таню дуго време као многи Новосађаны прекра-
ти. Првый човекъ нѣ имао жене, да се с' нѣо-
ме дишпута, као што многи Сомборцы у томе
време проводе. Првый човекъ нѣ имао новаца
да брои, као што то Цынцары и Грцы изъ ду-
гогъ времена чине. Првый човекъ нѣ имао вина,
да у пиѣу дуго време као многи Карловчаны и
многи Бачваны прекрати; а да е и имао
вина, нѣ га могао самъ безъ комшіе, безъ
кума, безъ пріятеля, безъ друштва пити, и тако
тыме себи време прекратити. Онда нѣ было Ру-
са ни Турака, Енглеза ни Француза, нѣ было
правительства, ни политике, ни ратова, да дуго
време у политизираню као многи Земунцы пре-
крати. Шта е дакле првый човекъ изъ дугогъ
времена чиніо? Легне и заспи. Морао е немирно
спавати и страшно што снити, еръ кад' се пробудіо

види жену поредъ себе. Она е кровъ то време, докъ е онъ спавао, была створена изъ нѣгова ребра, на зато и данасъ оне жене, кое радо господаре, кадъ имъ нѣ што по вољи, свое мужеве у ребро гураю; вуче іѣ сердце своемъ пореклу и постаню.

Незна се за цело, вли жена изъ човечіегъ ребра с десне ил' с леве стране створена; али кое што сами люди попуштаю, кое опетъ што се саме жене отимаю, да увекъ с десне стране одъ мушкій стое, седе и иду, темельно се може заключити, да е жена изъ човечіегъ ребра с десне стране створена.

Кадъ е Богъ човека са женомъ тако удружіо, онда іѣ обое уведе у одну лепу башту, кою е онъ самъ насадіо. У той е башты было свакоякій дрвета. У средъ баште была су два особита дрвета: едно е было дрво одъ живота, а друго дрво одъ познаня добра и зла. Съ овога последнѣга забрани Богъ човеку да не еде говореѣи: „еди са свію дрвета у башты; алъ съ дрвета одъ познаня добра и зла немой ни пошто; еръ како съ нѣга окусишъ одма ѣешъ умрети.“ Ове е речи Богъ човеку на само, да не чуе жена, казао, да му тако назначи, да не треба жены свашта казати, ербо е знао, да ѣе жена башъ у пркосъ оно, што іѣ се забранюе, учинити; алъ човекъ се избезуми, и све по реду, шта му е Богъ рекао, жены изкаже.

Ђаво е одма у почетку завидіо човеку, што га е Богъ у рай увео, и на добаръ путъ наставио, за то е еднако мисліо, како бы човека с права пута свео, и у грехъ увалио, па да онда с њиме по свету само зло чини. Али докъ е човекъ самъ безъ жене быо, дотле се ѓаво кодъ њѣга ніе могао ни мало помоћи, а чимъ е прва жена изишла на светъ, онда е ѓаво играо и скакао одъ радости, ербо е одма видіо, да ће с њоме човека на свою страну превући. Онъ е за све знао, шта е Богъ науміо да чини с човекомъ; онъ е знао, шта е Богъ човеку за оно дрво у башты казао, за то се претвори у змію и приступивши жены рекне: „Ели истина да е Богъ казао да не едете са свакога дрвета у башты?“ А жена одговори: „Мы едемо са свію дрвета у башты; само с дрвета у средъ баште казао е Богъ да не едемо, и да не дирамо у њѣга да не умремо. Тада рече ѓаво жены: „Нећете вы умрети! — него Богъ зна да бы вамъ се очи одма отвориле, како бы сте окусили с онога дрвета, и да бы сте постали као и онъ, и да бы сте сазнали шта е добро шта е зло.“ Жена погледі на дрво, и видећи какавъ е лепъ родъ на њѣму, и представляюћи себи у уму, како бы врло добро было свашта као и Богъ знати, особито за све мужевлѣве, трагове, у полу е готова была, узабрати и окусити с онога дрвета. Кадъ е ѓаво видіо, да се жена већ склонила, узабрати и окусити с онога дрвета настави далъ: „Ты

морашъ прва узабрати и окусити съ онога дрвета, па онда дати мужу, да и онъ окуси; тако ѣшъ одма надъ твоимъ мужемъ господарити, и воля твоя быѣе и воля нѣгова, а истину овы мои речи потврдиѣу ти ево садъ с еднимъ знаменѣмъ.“
Онда изнесе ѣаво одну папучу, преда е жены у руке, и стане далъ говорити: „Ова папуча быѣе знаменѣ твога господарства надъ твоимъ мужемъ, и како се человекъ садъ за тобомъ поведе, тако ѣе се за женомъ докле трава света поводити. Не ѣе дуго времена проѣи, па ѣе люди женске у руку любити, нѣи „милостивомъ“ звати, и нѣине лепезе, мараме, шалове, пудле и т. д. узъ нѣи носити.“ Дакле іоштъ одъ првогъ човека води свой почетакъ папуча, коя значи: „страовито господарство женино надъ мужемъ своимъ.“ Жены е папуча была милія одъ очю, за то одма узбере и окуси с онога дрвета, па да мужу, те и онъ окуси. Да е првый человекъ са женомъ дуже времена живіо, и да е нѣну наравъ болъ сазнао быо, може быти да га она небы могла тако лако преварити, али треба знати, да сѣ онда были први даны нѣинога супружества, кадъ мужъ жены обычно свашта попушта, и по нѣной воли чини, па зато и данасъ ти првы даны многимъ мужевыма доцнѣе кисели буду. Чимъ су они узабрали и окусили с онога дрвета, у онай часъ имъ се очи отворе, те опазе обое да су голи. И данасъ многимъ му-

ИТ... :ѣаво, настова вѣзла, стоно в ѣво, но и ит

жевыма отворе се очи текъ онда кадъ као прстъ голи остану.

То е было предъ вече кадъ е већъ было заладило. И они зачюю Господа Бога гди иде по башты. И Адамъ се сакрив изпредъ очюю божіи међу дрва у башты. И данасъ се многи мужевы изпредъ очюю трговачкій, шнайдерскій, шустерскій, ювелирскій, машамодскій и т. д. же не ради крју.

А господъ Богъ викне Адама говорећи: О Адаме! гди си? онъ се одзове и рече: „я те чу гди идешъ, па се поплаши, еръ самъ го, и за то се сакры.“ А Богъ му рече: „ко ти каза да си го? Да ниси во с онога дрвета што самъ ти забравіо да не едешъ с нѣга? Онда Адамъ рече: „жена што си е саставіо самномъ даде ми с дрвета, те окуси.“ Онда рече Богъ жены: „зашто си то учинила?“ А жена одговори: „Змія ме превары те окуси.“ Онда рече Господъ Богъ зміи: „кадъ си тако учинила, да си проклета осимъ све животинѣ! На трбуу да се вучешъ и землю да едешъ до века! и іошъ ѣу метнути мрзость између тебе и жене, и између твога семена и нѣзина семена. Оно ће ти на главу стајати, а ты ѣешъ га у пету уедати.“ — Жены пакъ рече: „Теби ѣу многе муке задати, с мукама ѣешъ децу рађати, и воля ће твоя стајати подъ власти мужа твога, и онъ ће ти быти господаръ.“ Па онда рече Адаму: „А ты што си послушао жену, и окусіо с дрвета с кога самъ

ти забраніо да не едешъ: с тебе да е проклета земля! с мукомъ ѣшъ се одъ нѣ рани до века. Триѣ и коровъ ѣе ти раѣати. Са зно-емъ лица твога ешѣшъ лебацъ свой, докле опетъ не будешъ земля, одъ кое си постао. Еръ си земля, и земля ѣшъ быти.“ Тако човекъ бы изагнаанъ изъ рая, и херувимъ с пламенимъ ма-чемъ стаде чувати путь к' дрвету одъ живота.

Незнамо, што су први люди чинили, кадъ ѿ Богъ тако проклео, и изъ рая изагнао. Не знамо, есу л' се сваѣали и едно на друго кри-вицу бацали, човекъ на жену, што га е прева-рила, а ова опетъ на нѣга, што се дао одъ женске главе преварити; али по свой прилици морало е све на миру проѣи, ербо прва жена ніе была зла, па ніе на свашто одговарала, и тако се мужъ съ места умиріо. Ово нека буде за примеръ свима женама. Првый човекъ ерво е прегорео рай и безсмртность, за то само, што му ніе жена одговарала. И данасъ многій зала не бы меѣу мужомъ и женомъ бывало, само да жена на свашто мужу не одговара.

Истина лепо е было првомъ човеку у раю, ербо е было у добру, и ніе ништа радіо, ал' е то опетъ сасвимъ никакавъ животъ у добру бы-ти, а притомъ ништа не радити. То видимо и данасъ кодъ многій людій, кои су у добру ро-ѣени, а притомъ неѣе никаква посла да имаю: они за никакву нужду, за никакво зло, ал' и за право добро, праву среѣу, незнаду. Они сасвимъ

незнаду за ону сладость, кою човекъ после претрпѣне какве неволѣ, кадъ се добро кога докопа, осећа и ужива. Они живе на свету само да е выше людій на брою, и да крчме, каване, театери, илице и т. д. сасвимъ праздне не буду, па зато најпосле са овога света понайвише несрећно одлазе, и у спомену само кодъ крчмара, кавеџие, колачара, шнайдера, маргера и т. д. и то само до никле остаю, а нико њи други збогъ каквогъ годъ учинѣногъ доброгъ дела не споминѣ. Тако дакле и првѣй човекъ био бы и данасъ у раю, да ње жене имао, ил' да га ње она преварила, али безъ ње не бы сазнао разлику између добра и зла. Безъ жене бы био човекъ и данасъ у раю, и то у станю природномъ, ал' бы био простъ, сасвимъ простъ, као и марва, с којомъ е живіо; да е у раю остао, ео бы само воће, и пио саму воду, небы дакле знао за сладость и милину руйнога винца, небы знао за толика и тако различита добра и кусна ела, коя гр'оце и стомакъ пріятно забавляю. Безъ жене небы было данасъ барута, топова, пушака, войске, новаца, турскоруска рата и т. д. Безъ жене небы было данасъ ватрене лађе ни ватрени кола. Безъ жене небы было данасъ крчмы, кавана, театера, илица и т. д. Безъ жене небы было данасъ учены друштва, књига, новина, школа и т. д. Безъ жене небы имали Срби тако много списаталя, и тако мало књига, тако много стихотвораца; и тако мало песама; безъ

жене небы имали Срби свою библиотеку и свою народню касу у Карловцима, не бы имали свою Матицу и свое манастире с толикимъ на користь народню употребляванимъ доодцима, не бы были у надежды, да ће имати свой народный музеумъ и свой университетъ у Карловцима и т. д. Безъ жене не бы было данасъ у Београду атера, ни ученога друштва, ни музеума, ни университета, ни препарандіе и т. д. Жена да е онако са своимъ мужемъ у раю остала, была бы истина у стаию природномъ, ал' бы живила просто, сасвимъ просто, као и марва, съ којомъ е живила; да е у раю остала, не бы знала за бало, за концерте, за театре, за илице и т. д. Не бы знала за белило и руменило; да е у раю остала, не бы знала за моду, за променаде, за курмахере, и не бы е као садъ мушки у руку любили, и ню „м и л о с т и в о м њ“ звали; да е у раю остала, не бы научила човека да ради, да се свакояко довія и мучи, докъ што не скунатори.

Премда е дакле човекъ жене ради изгубіо рай и безсмертность, ал' е за то опетъ преко нѣ сазнао свако добро и свако зло. Првомъ е човеку у раю, и то у највећемъ добру, было безъ жене дуго време, ништа му се око нѣга ніе мило; а да е то сушта истина, видимъ то исто и данасъ кодъ многій данашњи младоженя: дуго имъ е време, ништа имъ се не мило, иребіаю се одъ немила до недрага, пожгаде се, нит' ко-

га воле, нит' ій ко воли, докъ найпосле и црну
землю неоплакани и неожалѣни не оду;—а чимъ
в првый човекъ добіо жену, одма му се нѣгово
станѣ променило, и преида в нѣ ради изгубіо
рай и безсмртность, быо одъ Бога проклетъ, мо-
рао се на земљи патити и мучити, и у зною
свога лица ести лебаць свой, ал' за то опетъ
нема у Библии нигди ни спомена, да му в кад-
годъ жао было, што в изгубіо рай и безсмрт-
ность, ербо в нашао рай другій: у жены, у де-
цы, и у радости: у зною лица свога ести ле-
баць свой.

Домаћи лекови.

Средство противъ жулѣва.

Буди утвора, и пусти да ти богати и ве-
лики люди на ноге стаю, тако ѣшъ се брзо
жулѣва опростити.

Противъ водене болести.

Навикни се іошъ одъ ране младости на то,
да као Діогенъ воду са шакомъ піешъ, а вино
изъ бокала и канте; тако ѣ нестати водене
болести.

Противъ опаданя кике.

Потражи одну злу жену, то в баръ лако, па се свади с њомъ, то е юшъ лакше, и пусти в, да те за кике счепа, и поштено издрмуса, па ћешъ видити, растиће ти коса болъ него у дeтeтa.

Противъ запаленія мозга.

Читай двапутъ преко неделъ београдске новине, тако ћешъ крозъ кратко време не само запаленіе него и мозакъ изгубити.

Кадъ в мука на стомаку.

Празанъ стомакъ увекъ в зло велико. Люди кои збогъ нужде и недоскудице одъ овогъ зла често пате, нека само земунске Цынцаре обилазе и леба одъ њи ишту; докъ се ови склоне дати имъ леба, изпашће имъ одъ глади стомакъ на полъ, па ће се тако одъ муке на стомаку за свагда опростити.

Противъ стеница.

Да те стенице у кревету не колю, метни едно стакло терпентина у креветъ чело главе и три струка рена трипутъ бунарскомъ водомъ на младый петакъ изапрана чело ногу; па онда лези и снавай на земљи, за цело те неће у кревету клати.

БИБЛИОТЕКА МАТИЦЕ СРПСКЕ

РП Ср I 72

1854. 1